

Bijbelse antwoorden op:

VEEL GESTELDE VRAGEN OVER DE GENADEBOODSCHAP.

Door: Joël W. Finck

INHOUD:

- 1) Leggen jullie niet teveel nadruk op de apostel Paulus?
- 2) Volgen jullie niet een mens in plaats van de Heere?
- 3) Zijn de woorden van Christus niet belangrijker dan de woorden van Paulus?
- 4) Is Paulus niet gewoon één van de twaalf apostelen?
- 5) Hoe weten we wat rechtstreeks aan ons is geschreven?
- 6) Als de brieven van Paulus aan ons zijn geadresseerd, wat moeten we dan met de rest van de Bijbel?
- 7) Moeten we de tien geboden niet houden?
- 8) Als aan Paulus een nieuwe openbaring is gegeven waarom haalt hij dan zo vaak het Oude Testament aan?
- 9) Waarom hebben jullie geen waterdoop?
- 10) Waarom werd Jezus gedoopt?
- 11) Als waterdoop een onderdeel is van de Joodse wet en als het niet bedoeld is voor ons en God een geestelijke doop heeft gegeven, waarom doopte Paulus dan?
- 12) Wat kun je nu kwaad doen met de waterdoop?
- 13) Moeten wij de Grote Opdracht niet uitvoeren/
- 14) Wáár vinden wij in de Bijbel dat de Grote Opdracht, die gegeven was aan de twaalven, tijdelijk buiten werking is gesteld?
- 15) Predikten Petrus en Paulus niet dezelfde dingen?
- 16) Wat is “het geheimenis” (of: “de verborgenheid”) waar Paulus het over heeft?
- 17) Is er niet altijd al genade geweest?
- 18) Geneest God nu niet?
- 19) Wat maakt het allemaal uit, alle christenen gaan toch naar de hemel?
- 20) Als dit allemaal waar is, waarom zijn er dan niet meer kerken die dit leren?

Voorwoord:

Het eerste wat mensen opvalt als ze voor het eerst over de Genadeboodschap horen is dat het zo anders klinkt dan wat ze gewend zijn. Wij geloven dat dit komt omdat vele kerken geen diepgaande studie doen in het Woord van God.

Wij beweren niet dat de Genadeboodschap iets nieuws is, maar dat het voor lange tijd door vele mensen niet is begrepen.

Onze wens is terug te gaan naar het Woord van God om deze dingen te onderzoeken.

Daarom zeggen wij vaak: “Neem niet onze woorden aan”. U bent verantwoordelijk voor God om Zijn Woord te onderzoeken of deze dingen zo zijn.

En als u ontdekt dat de Schrift dit inderdaad leert, geloof het dan!

Al is de Genadeboodschap in vele opzichten uniek toch komt zij met de meeste christelijke kerken overeen wat betreft de belangrijkste geloofsfeiten.

Wij geloven in de inspiratie van de Bijbel (2 Timotheüs 3:15,16). Jammer genoeg zijn er vele kerken die deze fundamentele waarheid hebben verlaten.

We geloven in een drie-enig God – God de Vader, God de Zoon, en God de Heilige Geest.

Wij geloven in de Godheid van de Heere Jezus Christus, dat Hij is ontvangen door de Heilige Geest, en dat Hij een zondeloos leven leidde, dat Hij stierf voor onze zonden, en dat Zijn dood genoeg was voor onze redding. Er is absoluut niets wat wij daaraan kunnen toevoegen, wij moeten niets toevoegen aan wat Christus volbracht door Zijn dood, begrafenis en opstanding. Wij geloven in de persoonlijkheid van de Heilige Geest, Hij is niet zomaar een kracht, maar een persoonlijke God. Zo kunnen wij nog verdergaan, maar wij vertrouwen erop dat u begrijpt dat wij staan voor de basis, de fundamentele leer van het Woord van God.

Dus, waarom is de Genadeboodschap uniek?

Omdat zij ons Gods handelen met de mensheid door de eeuwen heen laat zien en een ander belangrijk punt is dat God Zijn boodschap voor ons vandaag heeft geopenbaard aan de apostel der heidenen: Paulus. En hier beginnen de vragen meestal.

Hier volgen enkele van de meest gestelde vragen met betrekking tot de Genadeboodschap.

1) Leggen jullie niet te veel nadruk op de apostel Paulus?

Natuurlijk zal elke ware christelijke kerk erkennen dat Paulus een apostel was.

Dit staat heel duidelijk in de Bijbel, maar waar moeten we hem plaatsen?

Wij geloven dat aan Paulus een unieke bediening en een unieke boodschap is gegeven voor ons vandaag - het Lichaam van Christus, de Gemeente die Zijn Lichaam is.

Romeinen 11:13 zegt:

“Want ik spreek tot u, heidenen: Voor zoveel ik der heidenen apostel ben, ik maak mijn bediening heerlijk”.

Paulus wordt er soms van beschuldigd, zelfs door sommige theologen, dat hij trots en arrogant zou zijn. Ik heb wel eens een predikant horen zeggen: “Oh, die Paulus, die had een ‘ik’ probleem. Hij zegt altijd: “Ik, ik, ik dit, ik dat”.

Waarom praat Paulus altijd over zichzelf? Is het omdat hij zijn eigen persoon wil verheerlijken en zichzelf verhogen voor de mensen? Nee, natuurlijk niet.

Wij moeten hier denken aan het feit dat Paulus schreef door inspiratie. De Heilige Geest heeft hem geïnstrueerd wat hij op moest schrijven.

Paulus besloot niet opeens uit eigen beweging te zeggen: *“Want ik spreek tot u, heidenen: Voor zoveel ik der heidenen apostel ben, ik maak mijn bediening heerlijk”.*

Het was de Heilige Geest Die hem inspireerde om dat te zeggen.

En zo zijn het niet alleen wij die in de Genadeboodschap geloven die Paulus’ bediening benadrukken. Het is niet ons idee.

Kijkt uzelf: “Ik maak mijn bediening heerlijk” (Rom.11:13).

Als we naar Paulus als persoon kijken zien we dat hij eigenlijk een nederig mens was.

Hij schreef: *“Mij, de allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven” (Efeze 3:8).*

Klinkt dit als iemand die zichzelf verhoogt? In 1 Timotheus 1:15, noemt Paulus zich *“de voornaamste van de zondaren”*. Klinkt dat hoogmoedig of trots? Zeker niet.

Het is interessant om op te merken dat Paulus zijn naam “gering” of “klein” betekent.

Paulus, als persoon, verheerlijkt niet zichzelf, tenminste niet nadat hij gered was. Als hij “ik” of “mijn” zegt dan spreekt hij over wat de Heere door hem heen heeft gedaan. “

“Door de genade Gods” zegt Paulus *“ben ik wat ik ben”*. (1 Korinthe 15:10). Dit zijn woorden van een nederige man.

Wat betreft zijn unieke apostelschap en boodschap was Paulus erg moedig en recht door zee. Hij draaide er niet omheen. Laten we eens naar een aantal uitspraken van Paulus kijken waarin hij zijn bediening en boodschap benadrukt.

“Rom.2:16 “in den dag, wanneer God de verborgen dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus, naar mijn Evangelie”.

Dat lezen we ook in Romeinen 16:25:

“Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie”.

Is Paulus trots als hij zegt “mijn Evangelie”? Nee, God heeft deze unieke boodschap aan Paulus toevertrouwd. Hij is de enige die kon zeggen van een boodschap: “Die mij gegeven is aan u. Het is van mij”. De twaalf apostelen hadden ook een boodschap gekregen. Aan hen was het Evangelie van het Koninkrijk gegeven, aan alle twaalf. Niemand van hen kon zeggen “Het is mijn Evangelie” omdat het aan meerdere personen gegeven was. Maar alleen Paulus ontving het Evangelie van de Genade van God en hij gaf het door aan anderen.

Merk op dat Paulus in deze teksten naar zichzelf verwijst, niet om zichzelf te verheerlijken, maar eerder, om het belang aan te geven van zijn apostolische bediening.

“Want dat is goed en aangenaam voor God onzen Zaligmaker, Welke wil, dat alle mensen zalig worden en tot kennis der waarheid komen. Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus, Die Zichzelven gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd; Waartoe ik gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet) , een leraar der heidenen in geloof en waarheid”. (1 Tim. 2:3-7)

Op dezelfde manier verwijst Paulus naar zichzelf in Galaten 5:2:

“Zie, ik Paulus zeg u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn”.

Efeze 3:1 zegt:

“Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus voor u, die heidenen zijt”.

“Kolossenzen 1:23 “Indien gij maar blijft in het geloof, gefundeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hoop des Evangelies, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de kreatuur die onder den hemel is; van hetwelk ik Paulus een dienaar geworden ben”.

Deze unieke boodschap was niet eerder bekend en moet benadrukt worden. Waarom moet dat? Als wij het niet doen, wie dan wel? Paulus zelf verheerlijkte zijn bediening door de inspiratie van de Heilige Geest. Wij zouden ook deze door God gegeven bediening moeten verheerlijken die het antwoord is op alle theologische verwarring van vandaag.

2) Volgen jullie niet een mens in plaats van de Heere?

Als wij zeggen dat Paulus de apostel der Heidenen is maken wij ons dan schuldig aan het navolgen van een mens? Laten we kijken wat de Bijbel hier over zegt. Vaak zullen mensen bezwaar maken tegen het feit dat wij Paulus als onze apostel moeten volgen door zijn eigen

woorden te gebruiken uit 1 Korinthe 1:12,13:

“En dit zeg ik, dat een iegelijk van u zegt; Ik ben van Paulus, en ik van Apollos, en ik van Céfas, en ik van Christus Is Christus gedeeld? Is Paulus voor u gekruist? Of zijt gij in Paulus’ naam gedoopt? ”.

En zoals 1 Korinthe 3:3,4 zegt:

“Want gij zijt nog vleselijk. Want dewijl onder u nijd is en twist en tweedracht, zijt gij niet vleselijk, en wandelt gij niet naar den mens? Want als de één zegt: Ik ben van Paulus, en een ander: Ik ben van Apollos, zijt gij niet vleselijk? ”.

Sommige mensen zullen naar deze verzen verwijzen en zeggen: “Hier staat dat je vleselijk bent als je Apollos of Paulus navolgt”. Het woord “vleselijk” is de sleutel tot deze context. Paulus wijst er hier op dat de Korinthiërs mensen naar het vlees volgden en dat is verkeerd. Als wij zouden zeggen: “Laten wij Paulus navolgen omdat hij zo’n aardige, slimme man was” dan zou dat fout zijn. Of als wij zouden zeggen: “Laten wij Paulus volgen omdat hij zo’n grote navolging had in zijn dagen”, dat zou ook geen goede reden zijn. Als wij Paulus alleen maar aardig vinden omdat hij zo mooi schreef of omdat zijn persoonlijkheid zoveel beter was dan de andere apostelen, dan zouden wij schuldig zijn aan het navolgen van een mens.

Daar heeft Paulus het hier over. 1 Korinthe 1 en 3 zeggen dat het fout is om een persoonlijkheid na te volgen. Maar nadat hij hen vertelt om geen mens in het vlees na te volgen gaat Paulus verder en zegt in 1 Korinthe 4:15:

“Want al had gij tien duizend leermeesters in Christus, zo hebt gij toch niet vele vaders; want in Christus Jezus heb ik u door het Evangelie geteeld”.

Welk Evangelie predikte Paulus? Het Evangelie van de genade van God, de boodschap die we vinden in 1 Korinthe 15:3,4:

“Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; En dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften”.

Dat is het Evangelie dat Paulus predikte. Iedereen die gered wordt in deze bedeling is gered omdat ze deze boodschap geloven. Misschien realiseren ze zich niet dat het Paulus was die dat voor het eerst predikte, maar het is omdat zij deze boodschap geloven.

In die zin is iedereen, die nu gered is, geteeld door wat Paulus predikte. Daarom zegt hij: *“Want al had gij tienduizend leermeesters in Christus”*. Hebben we het dan weer over persoonlijkheid, de éne leraar meer mogen dan de andere?

“Want al had gij tienduizend leermeesters in Christus, zo hebt gij toch niet vele vaders; want ik heb u door het Evangelie geteeld”.

Zo zijn wij gered: door het Evangelie dat Paulus predikte. Daarom gaat hij verder, in vers 16, niet op basis van persoonlijkheid, niet op basis van wie er beter uitziet of van wie er beter klinkt, maar op basis van het Evangelie dat hij predikte:

“Zo vermaan ik u dan; Zijt mijn navolgers. (1 Korinthe 4:16)

Volgt u een mens in plaats van de Heere als u Paulus volgt? In 1 Korinthe 11:1 legt hij verder uit: *“Weest mijn navolgers, gelijkerwijs ook ik van Christus”*. Wie volgen wij echt? Wij volgen Christus, maar wij volgen Hem op een bepaalde manier. Wij volgen Hem op de manier zoals Paulus Hem volgde.

Kunnen wij Christus volgen op de manier zoals de twaalf apostelen Christus volgden? Dat kunnen wij niet omdat Christus hier nu niet in het vlees is, Hij wandelt hier niet rond in een lichaam dat wij kunnen zien. Dus, hoe volgen wij Hem dan wel? Het woord voor “volgen” dat in de Bijbel wordt gebruikt betekent “nabootsen, nadoen”. Wij moeten Christus nadoen op de manier zoals Paulus deed.

Laten we kijken hoe de twaalf apostelen Christus volgden.
Mattheus 23:1-3 zegt:

“Toen sprak Jezus tot de scharen en tot Zijn discipelen zeggende: De schriftgeleerden en de farizeeën zijn gezeten op den stoel van Mozes (de autoriteit die Mozes had onder de wet); Daarom, al wat zij u zeggen, dat gij houden zult, houdt dat en doet het; maar doet niet naar hun werken; want zij zeggen het, en doen het niet”.

Hier vertelt de Heere Jezus Zijn twaalf discipelen hoe ze Hem moesten volgen – door de wet van Mozes te houden. Moeten wij zo Christus volgen? Zeker niet.
Paulus zegt: *“Gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade “ (Romeinen 6:14b)*.

En verder: wij kunnen de Heere niet op die manier volgen. Om de wet te kunnen houden heeft u de Joodse tempeldienst nodig. In Handelingen 2 en 3 zien wij tot onze verrassing dat de twaalf apostelen doorgingen met de Joodse tempeldienst ook nadat de Heere opgevaren was van de aarde naar de hemel.

“Hand.2:44, “En allen die geloofden, waren bijeen, en hadden alle dingen gemeen”.

Dat is niet God's programma voor vandaag, maar dat was Zijn programma voor de Joden in die tijd. Christus had hen vertelt dat ze alles wat ze hadden moesten verkopen, aalmoezen aan de armen geven, en Hem volgen, en dat deden ze.
Hand.2:46 zegt:

“En dagelijks eendrachtiglijk in den tempel volhardende, en van huis tot huis brood brekende, aten zij te zamen met verheuging en eenvoudigheid des harten”.

Dit was het breken van het dagelijkse brood, hun voedsel, omdat ze alles gemeenschappelijk hadden.

“Hand.3:1: Petrus en Johannes gingen tezamen op naar den tempel omtrent de ure des gebeds, zijnde de negende ure”.

Waarom deden ze dat? Sommige mensen zeggen omdat ze Joden zijn en ze gewend waren om dat te doen. Wil God dat wij dat nu ook doen? Nee. In feite kunnen we dat ook niet want er is nu geen Joodse tempel. Waar moeten we heen? Hoe kunnen we de Heere volgen op de manier zoals de twaalf apostelen dat deden? Het is onmogelijk om dat vandaag te doen.

Hoe volgde Paulus de Heere? Hij volgde de Heere niet naar Zijn aardse bediening. Paulus was zelfs nog geen gelovige toen Christus hier op aarde was. Hij volgde de Heere na de hemelvaart van de Heere en nadat het volk Israël opzij was gezet. Toen begon Paulus de opgevaren en verheerlijkte Heere Jezus Christus te volgen. Zo moeten wij Hem nu navolgen. Deze nieuwe manier om Hem te volgen heeft te maken met een nieuw programma, een nieuwe geestelijke bediening. Volgen wij een mens in plaats van de Heere? Nee, wij volgen de Heere zoals Paulus deed, omdat het zo in de Bijbel staat.

Als u de Genadeboodschap aan iemand uitlegt en dit punt begint duidelijk te worden zal de vraag zeker komen: “Als het waar is wat u zegt betekend dat dan dat Mattheus, Markus, Lukas en Johannes niet over onze christelijke wandel gaan maar over de Joodse koninkrijks principes en wandel? “.

Dit is moeilijk te accepteren voor velen, als u, zoals de meeste kerkelijke mensen, altijd geleerd hebt dat de Zaligsprekingen, de Bergrede, de gelijkenissen van Jezus leefregels zijn voor ons vandaag.

Dus als iemand u vertelt dat u de Heere moet volgen zoals Paulus dat deed, niet zoals de twaalf apostelen deden, wat doet u dan met de vier Evangeliën? Dat zijn toch de woorden van de Heere Jezus Christus? Dit brengt ons bij de volgende vraag:

3) Zijn de woorden van Christus niet belangrijker dan de woorden van Paulus?

Geen twijfel mogelijk. Zijn de woorden van Christus niet belangrijker? Als u een rode letter editie heeft van de Bijbel zijn dan de rode letters niet belangrijker dan de zwarte? Als Christus iets zegt en Paulus zegt iets anders, wie moeten we dan geloven? Dan zou u toch ook Christus geloven? Hier is de Bijbel opnieuw duidelijk in zijn uitleg.

“1 Korinthe 14:37: Indien iemand meent een profeet te zijn of geestelijk, die erkenne, dat hetgeen ik u schrijf, des Heeren geboden zijn”.

Wat Paulus schrijft zijn de woorden van Christus! Paulus' s brieven horen gelezen (rood) te worden. Elk woord dat God heeft geïnspireerd is het Woord van God. Het zijn allemaal Zijn Woorden! Maar wij moeten begrijpen dat Hij Zichzelf op verschillende manieren heeft geopenbaard op verschillende tijden en aan verschillende mensen.

Paulus zijn brieven zijn de woorden van Christus aan ons vandaag. Aan degenen die daar aan twifelen, Paulus schrijft hierover in 2 Korinthe 13:1-3. Paulus had in zijn dagen hetzelfde probleem als wij nu. Mensen vroegen zich af of hij wel echt de woorden van Christus sprak. Mensen twijfelden er zelfs aan of hij wel echt een apostel was.

Daarom schrijft hij in 2 Korinthe 13:1-3:

“Dit is de derde maal dat ik tot u kom (Hij klinkt als een boze ouder): in den mond van twee of drie getuigen zal alle woord bestaan. Ik heb het tevoren gezegd, en zeg het tevoren als tegenwoordig zijnde de tweede maal, en ik schrijf het nu afwezend aan degenen die tevoren gezondigd hebben, en aan al de anderen, dat zo ik wederom kom, ik hen niet zal sparen; Dewijl gij zoekt een proeve van Christus Die in mij spreekt, Welke in u niet zwak is, maar krachtig is onder u”.

De Korinthiërs zeiden: “Bewijs het Paulus, bewijs dat Christus in en door jou spreekt”. En Paulus zegt dat hij dat de volgende keer zal bewijzen als hij komt. Hoe zou hij dat toen

gedaan hebben? Door tekenen en wonderen. Nu God's woord compleet is nemen wij het eenvoudigweg aan omdat God het ons heeft geopenbaard en wij geloven het. Paulus zegt: Dit is de derde keer dat jullie een bewijs zoeken. Ik zal het jullie geven. Christus spreekt in mij.

Ja, wij moeten Christus volgen, wij moeten de woorden van Christus volgen zoals ze geopenbaard zijn aan de apostel Paulus. Christus predikte een Evangelie – het Evangelie van het Koninkrijk. Maar onder dat Evangelie leerde Hij dat als je eeuwig leven wilde hebben, je de geboden moest houden (Mattheus 19:17). Het was Paulus die voor het eerst het eenvoudige Evangelie van geloof predikte: geloof dat Christus is gestorven voor uw zonden, is begraven en opgestaan is uit de doden op de derde dag (1 Korinthe 15:3,4).

Bent u gered door te geloven in het Evangelie van genade dat Paulus predikte? Zo niet, dan kunt u vandaag door geloof gered worden.

4) Is Paulus niet gewoon één van de twaalf apostelen?

Deze schrijver herinnert zich dat hij als jonge man een discussie had met wat andere christelijke jeugd en dat één van hen de vraag stelde hoeveel apostelen er waren. Eén jongen antwoordde, na even te hebben nagedacht, dat het er dertien waren. Hij wist dat er twaalf waren, maar hij wist ook dat Paulus er op de één of andere manier ook nog was. Is dat geen vreemd getal? Waarom waren er dertien apostelen? Veel mensen hebben daar nooit over nagedacht. Waarom zou God dertien apostelen willen hebben? Twaalf is een mooi rond getal.

Paulus is niet één van de twaalf. De twaalf apostelen zijn de apostelen van Israël. Dat maakt wel verschil uit, en hoeveel stammen waren er in Israël?! Twaalf. God heeft voor elke stam een apostel aangewezen. In Mattheüs 19:27 stelt Petrus de Heere een vraag. Hij was de Heere trouw. De Heere had Zijn volgelingen verteld dat als Hij op aarde was zij alles moesten verkopen, het aan de armen geven en Hem volgen. Petrus vroeg zich af wat dat voor nut had.

“Toen antwoordde Petrus en zeide tot Hem: Zie, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd; wat zal ons dan worden? En Jezus zeide tot hen: Voorwaar Ik zeg u, dat gij, die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte wanneer de Zoon des mensen zal gezeten zijn op den troon Zijner heerlijkheid, dat gij ook zult zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf geslachten Israëls”. Mattheus 19:27,28

Paulus zal niet op één van die tronen zitten. In Mattheüs 10 staat een lijst met de twaalf apostelen, maar Paulus staat er niet tussen. En toen Judas was afgevallen werd hij vervangen door Matthias (Handelingen 1:24-26). De twaalf apostelen zullen er weer zijn als God hen opwekt om Zijn koninkrijk te vestigen. Maar dan blijft toch die andere apostel over. Waar komt deze Paulus vandaan? De meeste gelovigen weten dat hij eerst Saulus van Tarsen was. Hij was opgevoed onder de wet zoals zoveel jonge Joodse jongens uit zijn dagen. Ondanks dat Tarsen een Romeinse stad was, was hij opgevoed onder de wet, onder Gamaliël, de belangrijkste wetsleraar van Jeruzalem. Voor Paulus de apostel van de heidenen werd was hij gewoon Paulus van Tarsen. Hij was de voornaamste van de zondaren. Hij was de leider van de opstand tegen Christus en degenen die Christus volgden volgens het Evangelie van het koninkrijk.

Galaten 1:15,16 zegt:

“Maar wanneer het Gode behaagd heeft, Die mij van mijner moeders lijf aan afgezonderd heeft en geroepen door Zijn genade, Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Denzelven door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen, zo ben ik terstond niet te rade gegaan met vlees en bloed”.

Wat zouden wij normaal gesproken denken dat er zou gebeuren als zo iemand Christus zou leren kennen? Je zou denken dat hij de twaalf apostelen zou opzoeken want die waren er nog in die tijd en zij wisten het meeste over de Heere. Je zou denken dat Saulus van Tarsen hen zeker wilde zien en onder hun gehoor zitten, maar Paulus maakt duidelijk dat hij dat niet deed.

Galaten 1:17 gaat verder:

“En ben niet wederom gegaan naar Jeruzalem tot degenen die vóór mij apostelen waren; maar ik ging heen naar Arabië, en keerde weder naar Damaskus. Daarna kwam ik na drie jaren weder te Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef bij hem vijftien dagen”.

Het woord “bezoeken” betekent “ zich op de hoogte stellen”. Hij ging er in die tijd niet naar toe om onderwezen te worden. Hij wilde Petrus ontmoeten en hem leren kennen. Dit alles gebeurde drie jaar nadat Paulus de Heere ontmoet had. Het is nu duidelijk dat de apostel Paulus zich niet direct bij de twaalf apostelen voegde.

Als we Galaten 1 en 2 verder doorlezen zien we dat Paulus zich veel moeite getroost om zich te distantiëren van de andere apostelen. Dit is niet omdat hij ze niet mocht, maar eenvoudigweg omdat God hem een nieuwe opdracht en een nieuwe boodschap gegeven had voor de heidenen. Paulus wil duidelijk maken dat hij zijn boodschap of zijn apostelschap niet van de twaalf apostelen heeft ontvangen. Als we dit éénmaal begrijpen geeft dat een heel nieuw perspectief aan het Woord van God, niet waar? Nu zien we dat de brieven van Paulus een speciale plaats hebben in Gods programma voor vandaag. Dit brengt ons bij een andere vraag:

5) Hoe weten we wat rechtstreeks aan ons is geschreven?

Als sommige Schrift gedeelten aan Israël geadresseerd zijn en sommigen aan de mensen in Korinthe en sommigen aan de Romeinen, hoe weten we dan wat aan ons is geschreven? Het antwoord is heel eenvoudig. Lees het adres.

U kunt naar het postkantoor gaan en aan de postbode vragen hoe hij alle brieven uit elkaar kan houden. Hoe weten ze zeker dat ze de juiste brief in de juiste brievenbus doen? Kijk naar het adres, zo eenvoudig is het.

De meeste Bijbelleraars zullen u leren dat deze tegenwoordige tijd begonnen is met Pinksteren. Wij geloven dat die begonnen is met de bediening van de apostel Paulus. In Handelingen 2:22 lezen we:

“Gij Israëlietische mannen, hoort deze woorden”.

En in vers 36:

“Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus Dien gij gekruist hebt”.

Maar sommigen zullen zeggen dat er ook heidenen onder dit gehoor waren. Het antwoord is ja, dat was zo, maar de Bijbel identificeert ze heel zorgvuldig voor ons. Handelingen 2:9,10 zegt:

“Parthers en Meders en Elamieten, en die inwoners zijn van Mesopotamië, en Judea, en Cappadocië, Pontus en Azië. En Frygië, en Pamfylië, Egypte en de delen van Libië, hetwelk bij Cyrene ligt, en uitlandse Romeinen, beide Joden en Jodengenoten”.

De heidenen die genoemd worden zijn zij die zich bekeerd hebben tot het Joodse geloof, en dat betekent nogmaals dat Petrus degenen aanspreekt die bij de Joodse eredienst zijn betrokken. Hand.2:14:

“Gij Joodse mannen, en gij allen die te Jeruzalem woont”.

Het is heel belangrijk om het adres te lezen.

Een ander boek waar mensen moeite mee hebben is Jakobus. Maarten Luther wilde Jakobus bijna uit de Bijbel scheuren. Hij noemde het een ‘strooien brief’. Hij dacht dat er geen inhoud in zat. Waarom? Omdat er in het boek Jakobus staat:

“Alzo ook het geloof, indien het de werken niet heeft, is bij zichzelf dood”. (Jak. 2:17,24)

Maarten Luther, de grote voorvechter van de rechtvaardigheid door geloof zei dat Jakobus geen gelijk kon hebben en kon daar niet mee overweg. Ook hij had het adres moeten lezen. Het boek Jakobus begint met te zeggen in het eerste vers:

“Jakobus, een dienstknecht van God en van den Heere Jezus Christus, aan de twaalf stammen, die in de verstrooiing zijn: zaligheid”.

Er had veel verwarring voorkomen kunnen worden als ook hij gewoon het adres had gelezen.

In 1 Timotheüs 2:7 zien wij frustratie bij Paulus. Hij kwam met een nieuwe boodschap en de mensen hadden daar zo hun vragen bij. Achtereenvolgend hadden zij de wet, de profeten en de twaalf apostelen gehad en nu komt daar een man die claimt dat hij een nieuwe openbaring heeft van God. Het is niet zo vreemd dat mensen daar vragen bij hadden en een beetje sceptisch waren.

Paulus schrijft in 1 Timotheüs 2:7:

“Wartoe ik gesteld ben een prediker en apostel (ik zegt de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen in geloof en waarheid”.

Je voelt zijn frustratie! Hij zegt dat hij niet liegt en de waarheid vertelt. Dit heeft Christus aan mij gegeven. Keer op keer zien wij Schriftgedeelten waar Paulus zegt: “Ik ben de apostel van de heidenen, mij is de bedeling der genade Gods gegeven voor u heidenen”. Steeds herinnert hij ons er aan dat hem een unieke openbaring is gegeven, speciaal voor ons vandaag. Het is eigenlijk heel eenvoudig. De brieven van Paulus zijn geadresseerd aan ons.

6) Als de brieven van Paulus aan ons zijn geadresseerd, wat moeten we dan met de rest van de Bijbel doen?

Zij die nog niet weten hoe het Woord van God recht gesneden moet worden zullen misschien een beetje sarcastisch zeggen: “Suggereren jullie dat we rest van de Bijbel weg kunnen gooien? Scheur het er maar uit? “ Natuurlijk niet! Wat moeten we doen met de rest van de Bijbel? Lezen! Bestuderen! Onderzoek de Bijbel! Dan zullen we het gaan begrijpen.

Laten we kijken wat de apostel Paulus hier over zegt:

“Rom.15:4 “Want al wat tevoren geschreven is, dat is tot onze lering tevoren geschreven, opdat wij door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften hoop hebben zouden”.

Lees het Oude Testament, bestudeer het, snijd het recht, zoals Paulus ons in een bekend gedeelte in 2 Timotheüs 2:15 zegt:

“Benaarstig u om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider die niet beschaamd wordt, die het woord der waarheid recht snijdt”.

Er is een gezegde onder genadegelovigen dat luid: “De hele Bijbel is voor ons geschreven, maar niet alles in de Bijbel is tot of over ons geschreven”. Het is zo belangrijk dat we ons dat realiseren als we de Bijbel onderzoeken. Het zal veel verwarring en twijfel voorkomen. Hoe vaak hebben we niet gehoord van mensen die voor iets gebeden hebben omdat ze in de vier evangeliën gelezen hebben:

“En al wat gij zult begeren in het gebed, gelovende, zult gij ontvangen”. (Mattheüs 22:21).

Zij maken aanspraak op deze belofte en houden God aan Zijn Woord. En toch gaan er misschien maanden, jaren voorbij en dat gebed wordt niet verhoord. Heeft God dan gelogen of houdt Hij Zich niet aan Zijn Woord? Nee, Hij heeft die belofte niet aan u gedaan. Die belofte is geadresseerd aan de Koninkrijks gelovigen! Wij moeten het woord der waarheid recht snijden.

Paulus wist wat het betekend om recht te snijden. Vanuit zijn werk als tentenmaker wist hij dat de naden van de tent precies bij elkaar moeten komen. Als hij deze woorden kiest door inspiratie van de Heilige Geest dan heeft hij hier een erg praktisch woord gekozen. Het Griekse woord is “orthotomeo” dat “recht” betekend. De orthodontist zet je tanden recht, de orthopedische chirurg werkt om uw voeten recht te krijgen. Orthotomeo betekent recht snijden. Als Paulus alles voorbereidde om een tent te gaan maken wist hij dat hij de tentstukken recht moest snijden zodat de naden op elkaar zouden passen als hij begon met het aan elkaar naaien. Het is belangrijk dat wij het woord der waarheid recht snijden zodat alles goed past.

Veel mensen denken dat als je het woord der waarheid recht snijdt je het versnijdt. Maar eigenlijk, als je recht snijdt, past het precies bij elkaar op de manier zoals God het bedoelt heeft. Als we het woord der waarheid recht snijden hebben we geen last meer van de schijnbare tegenstrijdigheden en problemen die veel mensen zien in de Bijbel.

Dus wat doen we met de rest van de Bijbel? We lezen het. We bestuderen het. En we snijden het woord der waarheid recht.

7) Moeten wij de tien geboden houden?

De tien geboden zijn onderdeel van de wet, die we vinden in het boek Exodus. En nogmaals, sommigen zullen zich afvragen: “Als de brieven van Paulus voor ons zijn, betekend dat dan dat we de tien geboden niet meer hoeven te houden? Is het niet langer fout om te moorden of te stelen?”. Nogmaals, zo raken mensen het spoor bijster.

Toen ik voorganger was in Colorado was er een familie die een kennis van hen uit wilde nodigen naar onze kerk. Onze kerk staat bekend om het recht snijden van het woord der waarheid en door een misvatting hierover antwoordde de kennis met: “Ik denk het niet, die kerk gelooft niet in de tien geboden”. Nu waren wij in die tijd net bezig om de tien geboden te behandelen in ons zondagschool uur voor de dienst begint. Was ze toch maar gekomen dan had ze kunnen zien dat wij de hele Bijbel bestuderen.

Paulus herformuleert negen van de tien geboden. Weet u welke hij eruit laat? De sabbat, omdat wij niet onder de sabbatregels zijn in deze bedeling. U zult zeggen dat het principe van zes dagen werken, één dag vrij er nog steeds is. Dat is waar. Maar wij zijn niet onder de sabbat als een geestelijke regel waar we ons aan moeten houden. Overigens, zondag is geen sabbat. Zaterdag was de sabbat, en om de sabbat op de Bijbelse manier te kunnen houden zou u niet naar de kerk kunnen komen want onder de wet kwamen de mensen op sabbat niet bij elkaar. In feite mochten ze weinig tot niet reizen. Ze moesten rond huis blijven, voor de dieren zorgen en andere nodige karweitjes of anderszins een hele dag rust nemen. Dus ook de groepen die de sabbat willen houden kunnen dat niet doen zoals het bedoeld is in het Oude Testament.

Wil God dat wij de tien geboden breken? Zeker niet! De principes zijn nog steeds geldig en Paulus past ze toe in Romeinen 13:9,10:

“Want dit: Gij zult geen overspel doen, gij zult niet doden, gij zult niet stelen, gij zult geen valse getuigenis geven, gij zult niet begeren, en zo er enig ander gebod is, wordt in dit woord als in een hoofdsom begrepen, namelijk in dit: Gij zult uw naaste liefhebben gelijk uzelf. De liefde doet de naaste geen kwaad, Zo is dan de liefde de vervulling der wet”.

Wij zijn niet onder de wet. Wij zijn onder de genade. Maar dat wil niet zeggen dat wij de morele principes van het woord van God veronachtzamen. Wij houden de tien geboden niet door een lijst te maken die we proberen na te komen. De manier waarop wij dat nu doen is door de liefde van God ten opzichte van elkaar uit te oefenen. Als we dit doen dan houden we ons automatisch aan die principes. Als je je naaste liefhebt zal je hem niet doden. Als je je naaste liefhebt zul je geen dingen van hem gaan stelen. Leven onder de genade komt eenvoudigweg hier op neer: leef overéénkomstig de liefde en dan zult u automatisch de wet vervullen.

Maar dit was niet de enige manier waarop de Heere de tien geboden leerde, Hij bracht ze terug tot de basisprincipes: heb God en uw naaste lief. Maar Hij zei ook tegen de rijke jongeling: *“Doch wilt gij in het leven ingaan, onderhoud de geboden” (Mat.19:17)*. In die tijd was het houden van de geboden een uiting van geloof. Door het houden van de geboden liet je je geloof zien. Nu laten wij Gods liefde zien en vervullen automatisch de wet.

8) Als aan Paulus een nieuwe openbaring is gegeven waarom haalt hij dan zo vaak het Oude Testament aan?

De apostel Paulus haalt meer dan enig ander Nieuw Testamentische schrijver het Oude Testament aan. Waarom doet hij dat als aan hem een nieuwe openbaring is gegeven? Paulus gebruikt het Oude Testament op twee manieren. De eerste manier is het aanhalen van waarheden die in elke bedeling voorkomen.

Een voorbeeld hiervan is Efeze 6:1-3:

“Gij kinderen, zijt uw ouders gehoorzaam in den Heere; want dat is recht. Eer uw vader en moeder (hetwelk het eerste gebod is met een belofte), Opdat het u welga en dat gij lang leeft op de aarde”.

Kinderen horen nu hun ouders te gehoorzamen, net zo goed als zij toen hun ouders moesten gehoorzamen onder de wet. Het is een algemeen principe van God.

De tweede manier waarop Paulus het Oude Testament gebruikt is om iets te illustreren.

Een voorbeeld hiervan is Romeinen 4:1-3:

“Wat zullen wij dan zeggen, dat Abraham onze vader verkregen heeft naar het vlees? Want indien Abraham uit de werken gerechtvaardigd is, zo heeft hij roem, maar niet bij God. Want wat zegt de Schrift: En Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid”.

Waarom haalt Paulus dit gedeelte aan? Om iets te illustreren: geloof. Wat is geloof? Dat is geloven wat God zegt. God op Zijn Woord nemen. Maar haalt Paulus hetzelfde onderwerp van geloof aan dat Abraham had? Wat geloofde Abraham? God vertelde Abraham dat zijn nageslacht zo talrijk zou zijn als de sterren in de lucht. Abraham geloofde God. Betekend dat dat wij nu gered kunnen worden door het zelfde onderwerp van geloof te hebben als Abraham? Zou u gered worden als u geloofde dat u zoveel kinderen zou krijgen als sterren in de lucht? Ten eerste, u zult waarschijnlijk niet zoveel nakomelingen krijgen en ten tweede, het doet er niet toe of u dat gelooft. Dit is niet het onderwerp van ons geloof.

Paulus gaat niet terug om het onderwerp voor ons geloof naar voren te halen. Hij illustreert iets. Geloof wat God zegt! Geloof wat God zegt tot JOU! Waar het Paulus om gaat is dat God iets heeft waarvan Hij wil dat u het zult geloven om gerechtvaardigd te worden. Zoals Abraham geloofde wat God tot hem zei, moet u geloven wat God tot u zegt en u zult gerechtvaardigd worden door geloof. Wat heeft God tot ons gezegd?

Paulus zegt in 1 Korinthe 15:3-4:

“Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften”.

Geloof dit en wordt gered! Let op hoe vaak Paulus dit punt benadrukt in Romeinen 4:4 :

“Nu, dengene die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld. Doch degene die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid”.

Dus God's boodschap voor ons vandaag is dat wij eenvoudigweg geloven in het Evangelie van Christus' volbrachte werk. Zijn dood, begrafenissen en opstanding. Voeg geen werken of wat dan ook toe aan dat Evangelie om gered te worden. Geloof en wordt gered!

Waarom haalt Paulus het Oude Testament aan? Om iets te illustreren, om principes te laten zien die nog steeds bestaan. Maar niet om ons terug te brengen onder de Oud Testamentische regels.

9) Waarom hebben jullie geen waterdoop?

Nergens in de brieven van Paulus zult u voor ons de opdracht vinden dat wij met water gedoopt moeten worden. Velen erkennen dat aan Paulus een openbaring van de Heere was gegeven en dat hij in feite direct schrijft aan de kerken en kerkleiders, Timotheüs en Titus en aan de heiligen van het lichaam van Christus. Maar komt het u niet een beetje vreemd voor dat, als verondersteld wordt dat wij met water gedoopt moeten worden, Paulus ons nergens vertelt om dat te doen? Hij vertelt ons nergens hoe het gedaan moet worden en door wie enz. Hoe komt dat?!

Het ware christendom is een innerlijke realiteit, geen uitwendig ritueel. En vooralsnog gaat de meerderheid van het christendom terug naar de rituelen van de wet en het Joodse programma.

Israël was een volk van tekenen. God gaf aan de Joodse mensen veel uiterlijke tekenen om hun geloof te tonen. Dit hield in: offers, rituelen met water en ceremoniële wassingen, bepaald voedsel en drinken, het houden van dagen enz. Al deze dingen waren bedoeld om aan het volk Israël bepaalde waarheden te leren. Als u Gods geestelijke programma voor deze bedeling goed bestudeert, zoals het geopenbaard is aan de apostel der heidenen, de apostel Paulus, dan zal het al snel duidelijk worden dat deze uiterlijke, zichtbare tekenen van Israël's godsdienst niet behoren bij de Gemeente, het lichaam van Christus. Zij hebben geen plaats in de uitoefening van ons geloof in deze bedeling. Tot onze verbazing zullen vele kerken hier mee instemmen. Zij zullen zeggen dat wij ons natuurlijk niet de Joodse rituelen moeten houden. Maar wij hebben natuurlijk onze eigen christelijke rituelen! Maar velen realiseren zich niet dat deze zogenaamde christelijke inzettingen en rituelen terug te brengen zijn naar het Joodse programma voor het volk Israël.

In 1 Korinthe 1:17 lezen we:

“Want Christus heeft mij niet gezonden om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld worde”.

Waterdoop is geen onderdeel van Paulus zijn bediening. Later zullen we het nog over de Grote Opdracht hebben. Eén van de redenen waarom mensen leren dat wij met water gedoopt moeten worden is dat het een onderdeel is van de Grote Opdracht die aan de twaalf discipelen is gegeven. We zullen daar later dieper op ingaan. Waar het hier om gaat is dat Petrus en de twaalf discipelen nooit gezegd kunnen hebben wat Paulus hier in 1 Korinthe 1:17 zegt:

“Christus heeft mij niet gezonden om te dopen”.

Petrus zou gelogen hebben als hij dit gezegd had, omdat Christus hem had gezonden om te dopen.

“Gaaf dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes” (Mattheus 28:19).

Paulus werkte niet onder de opdracht van de twaalf apostelen, nog wij. Die bediening was een Koninkrijks opdracht.

Waar komt waterdoop vandaan en wie was de eerste persoon die de waterdoop praktiseerde? Misschien zullen 99 van de 100 onder u antwoorden: Johannes de Doper. Zijn naam doet zeker vermoeden dat hij de eerste was die doopte. Zijn naam is Johannes de Doper. Waarom werd hij zo genoemd? Deed hij iets nieuws? Nee, zeker niet. Hebreeën 9:10 spreekt over “verscheidene wassingen” uit de Oud Testamentische tabernakel. Elke keer als u in het Oude Testament leest over een wassing bij de deur van de tabernakel dan is dat een “doop”. Want het woord “wassingen” in Hebreeën 9:10, wordt vertaald met “baptizmos” of dopen. Dopen begon niet met Johannes de Doper. Hij zette gewoon voort wat al honderden jaren werd gepraktiseerd.

In Efeze 4:3 lezen we:

“U benaarstigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes. Eén lichaam is het...”.

Dit is het lichaam van Christus. En dan gaat Paulus in Ef.4 vers 5 verder:

“Eén Heere, één geloof, één doop”.

Dit vers is misschien door theologen meer verduisterd dan enig ander vers in de Bijbel. Het is niet zo dat ze het vers nooit gelezen hebben, maar zij begrijpen niet wat Paulus hier mee bedoelt. Als wij de Bijbel onderzoeken vinden we wel twaalf dopen. Sommigen daarvan zijn waterdopen, anderen zijn geestelijk.

In Mattheüs 3:11 zegt Johannes de Doper:

“Ik doop u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met den Heiligen Geest en met vuur dopen”.

In deze tekst alleen al zien we drie dopen- water, Heilige Geest en vuur.

En toch zegt Paulus dat er maar één doop is! Kende Paulus de Bijbel niet? Jazeker, maar Paulus spreekt in de context van het lichaam van Christus en zijn conclusie is dat ondanks dat er twaalf of meer dopen in de Bijbel zijn er maar één betrekking heeft op ons in deze bedeling van de Genade van God. Welke denkt u dat dat is?

1 Korinthe 12:12,13 zegt:

“Want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van dit éne lichaam vele zijnde, maar één lichaam zijn, alzo ook Christus. Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt”.

Hier is sprake van een geestelijke doop. Hier komt geen water aan te pas. Deze doop wordt uitgevoerd door de Heilige Geest van God. En gebeurt op het moment dat u het evangelie gelooft van Christus' dood, begrafenis en opstanding. De Heilige Geest doopt u

bovennatuurlijk in het lichaam van Christus. Een andere vertaling van het woord ‘dopen’ is ‘identificeren’, want dat gebeurt er als wij gered worden. Wij worden geïdentificeerd met Christus.

Welke drie dingen geloven wij om gered te worden? Zijn dood, Zijn begrafenis en Zijn opstanding. Met welke drie dingen worden wij geïdentificeerd als wij op Hem vertrouwen? Met Zijn dood, Zijn begrafenis en Zijn opstanding.

Hier spreekt Paulus over in Romeinen 6. Veel fundamentalistische predikers geloven dat het hier over waterdoop gaat. Maar als het op dopen aankomt proberen ze toch wat druppels water te persen uit Romeinen 6. Waarom? Het is een poging om iets te bewijzen wat niet bewezen kan worden vanuit de Schrift.

Romeinen 6:3:

“Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn...”

Als u het Evangelie gelooft identificeert de Heilige Geest u met Christus. Wat gebeurt er dan?

“...dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?”

U wordt geïdentificeerd met de dood van Christus. Waarom is dat zo belangrijk?

Rom.3:23 zegt:

“Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods”

Dat is zowel de geestelijke als de fysieke dood. Omdat wij zondaren zijn moeten wij sterven. Wij moeten het loon van de zonde betalen met ons leven. Maar daar gaat het juist over in het evangelie. Christus kwam en betaalde het loon van de zonde door voor ons te sterven. Daarom wordt u, als u het evangelie gelooft, gedoopt of geïdentificeerd met Christus, en daarom wordt u in Zijn dood gedoopt. Dit betekent dat u niet langer geestelijk hoeft te sterven voor uw zonden, want Zijn dood wordt u toegerekend. Het behoort u toe, en u heeft nu eeuwig leven gekregen. Dat is de evangelieboodschap.

Maar wij zijn niet alleen geïdentificeerd in Zijn dood, vers 4 zegt:

“Wij zijn dan met Hem begraven door den doop in de dood”.

Dit is het vers waarbij veel gelovigen denken dat ze onder water gedompeld moeten worden. Omdat wij begraven zijn nemen zij aan dat zij in een “watergraf” moeten gaan. Hiermee missen zij niet alleen waar het om gaat, maar doen eigenlijk geheel teniet wat Paulus probeert te laten zien. Hij zegt niet dat u begraven bent in water. Hij zegt dat u begraven bent met Christus. Zijn begrafenis is uw begrafenis krachtens uw doop in Zijn dood. Paulus bouwt nu verder op deze waarheid. U bent niet alleen geïdentificeerd in Zijn dood (u hoeft niet langer te sterven voor uw zonden), maar u bent ook met Hem begraven!

Wat is het belang van de begrafenis van Christus? Ten eerste laat het zien dat Christus werkelijk gestorven is. U gaat geen mensen begraven die niet gestorven zijn. Hij was werkelijk dood en daarom werd Hij begraven. Maar het laat ook zien dat de zonde is weggedaan. Toen Christus opstond uit het graf, bleven onze zonden begraven. Zo wil God dat wij het zien. Het feit dat wij geïdentificeerd zijn met Zijn dood bevrijdt ons van het feit dat wij moeten sterven voor onze zonden. Het feit dat wij met Hem begraven zijn betekent dat onze

zonden zijn weggedaan.

En ten slotte, wij zijn geïdentificeerd, met Zijn opstanding, door de geestelijke doop!
Vers 4 gaat verder en zegt:

“... opdat gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden”.

Door onze identificatie met Christus hebben wij nu de geestelijke toerusting door de Heilige Geest om het christelijke leven te leven. Daar gaat het om in de geestelijke doop. Waarom zouden wij dat allemaal omruilen voor een waterceremonie?

10) Waarom werd Jezus gedoopt?

Waarom werd Jezus gedoopt? De meesten veronderstellen dat, als Hij het deed, wij het zeker ook moeten doen. Laten we naar Christus zijn eigen woorden kijken als we willen weten waarom Hij gedoopt werd. Johannes had dezelfde vraag in zijn gedachten toen Christus tot hem kwam om gedoopt te worden. Johannes zei:

“Mij is nodig van U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij?”.

Waarom zou Johannes dat gezegd hebben? “. Omdat in die tijd de waterloop geassocieerd werd met de reiniging van zonde (zie Markus 1:4). Johannes wist dat Christus geen zonde had, dus daarom vraagt hij zich af waarom Hij gedoopt moest worden.

Let op het antwoord van de Heere:

Mattheüs 3:13-15:

“Toen kwam Jezus van Galiléa naar de Jordaan tot Johannes, om van hem gedoopt te worden. Doch Johannes weigerde Hem zeer, zeggende: Mij is nodig van U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij? Maar Jezus antwoordende zeide tot hem: laat nu af; want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij van Hem af”.

Wat bedoelde de Heere toen Hij zei: *“aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen”?*

Waarom kwam Christus tot het volk van Israël? Kwam Hij om de wet met zijn ordeningen of om de profeten weg te doen?

Christus Zelf zegt:

“Meent niet, dat Ik gekomen ben om de Wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om die te ontbinden, maar te vervullen”. (Math.5:17).

De Heere Jezus Christus, de volmaakte Zoon van God kwam om Zich te identificeren met het menselijke geslacht en in het bijzonder met het volk Israël. Door dit te doen onderwierp Hij Zichzelf aan alle wetten van het volk Israël, inclusief de wassingen met water, het “dopen”.

Om Zich met zondaren te identificeren, ondanks dat Hij zondeloos was, nam Hij deel aan deze wassing met water die reiniging symboliseerde voor het volk Israël. Hij kwam en nam er deel aan zodat Hij één met hen zou worden. Verder is het interessant om te zien dat waterdoop vereist was voor de stam van Levi als zij tot het priesterschap werden gewijd (Exodus 40:12). Priesters kwamen in dienst als ze 30 jaar waren dat is precies even oud toen Hij met zijn bediening begon en met water gedoopt werd overeenkomstig de wet van Mozes.

Wij zijn nu niet onder de wet. De Heere Jezus Christus werd besneden op de achtste dag in de tempel. Hij ging naar de tempel en onderhield de Joodse feestdagen. Moeten wij al deze dingen nu ook nog doen? Nee, wij zijn niet onder de wet, daarom zijn wij niet onderworpen aan de water wassingen van de Oud Testamentische wet.

Een ander vers dat laat zien waarom Jezus werd gedoopt is Johannes 1:29-31:

“Des anderen daags zag Johannes Jezus tot zich komende, en zeide: Zie, het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt. Deze is het, van Welken ik gezegd heb: Na mij komt een Man, Die vóór mij geworden is, want Hij was eer dan ik. En ik kende Hem niet; maar opdat Hij aan Israël zou geopenbaard worden, daarom ben ik gekomen dopende met het water”.

Door de doop van Johannes werd Christus openbaar aan Israël. Hoe zou de doop van Christus Hem openbaren aan Israël? God had Johannes verteld dat hij moest uitkijken naar de Heilige Geest die neder zou dalen als een duif.

Degene op wie de Geest zou nederdalen en blijven, als hij doopte, zou geïdentificeerd worden als de Messias.

“En ik kende Hem niet; maar Die mij gezonden heeft om te dopen met water, Die had mij gezegd: Op Welken gij den Geest zult zien nederdalen, en op Hem blijven, Deze is het, Die met den Heiligen Geest doopt” (Johannes 1:33).

11) Als waterdoop onderdeel is van de Joodse wet en als het niet bedoeld is voor ons en als God ons een geestelijke doop heeft gegeven, waarom doopte Paulus dan?

Waarom doopte Paulus? 1 Korinthe 13:12 helpt ons om te begrijpen waarom Paulus in het begin van zijn bediening met water doopte.

“Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele”.

Waar spreekt Paulus over? Toen hij 1 Korinthe schreef had hij nog maar een klein gedeelte ontvangen van de volledige openbaring die uiteindelijk aan hem gegeven zou worden. Er zou een tijd komen dat God de volheid van het geheimenis aan Paulus zou openbaren. Maar toen hij 1 Korinthe schreef zei hij dat hij nog ten dele kende. Dit verklaart waarom Paulus tot zolang nog met de Joodse gebruiken doorging. We kunnen niet precies vastleggen wanneer Paulus stopte met dopen. In Handelingen 18 in Korinthe, doopte Paulus met water.

Hij verwijst hiernaar in 1 Korinthe 1:14-16:

“Ik dank God dat ik niemand van ulieden gedoopt heb dan Crispus en Gajus; opdat niet iemand zegge, dat ik in mijn naam gedoopt heb. Doch ik heb ook het huisgezin van Stefanus gedoopt, voorts weet ik niet of ik iemand anders gedoopt heb”.

Paulus heeft een openbaring gehad met betrekking tot de waterdoop tussen Handelingen 18 en toen hij 1 Korinthe schreef. Dit is een tijd van ongeveer 2 jaar. Wij kunnen vaststellen dat hij gedurende die tweejarige periode een verdere openbaring heeft ontvangen dat waterdoop

geen deel meer was van zijn bediening voor deze bedeling van genade. Dit noemen wij voortgaande openbaring.

Toen Paulus 1 Korinthe schreef kon hij met overtuiging zeggen:

“Want Christus heeft mij niet gezonden om te dopen, maar om het evangelie te verkondigen”
(1 Korinthe 1:17).

God gaf aan Paulus het hele programma niet in één keer. Hij openbaarde het voortgaand. En Paulus deed wat wij ook zouden moeten doen als wij trouw willen zijn aan de Heere. **Dat wij veranderen als wij leren. Wij brengen in praktijk wat wij geleerd hebben totdat wij anderszins leren.** En nadat Paulus leerde dat waterdoop geen deel meer was van deze bedeling zijn er na die tijd geen gevallen meer dat Paulus iemand doopte.

12) Wat kun je nu kwaad doen aan de waterdoop?

Velen van ons erkennen en begrijpen dat waterdoop ons niet kan redden. Zij begrijpen dat wij niet onder de wet zijn. Maar, wat kan het nu voor kwaad om deze kleine plechtigheid uit te voeren? Het meest voor de hand liggende gevaar is dat we op de doop vertrouwen in plaats van op Christus. Er zijn vandaag de dag veel kerken die redding door de doop verkondigen. Waarom is dat gevaarlijk? Veel jonge mensen zijn als kind gedoopt met water en als zij opgroeien wordt hen geleerd dat dit hun zonde heeft weggenomen. Of hen wordt geleerd dat de doop hen in het Koninkrijk van God plaatst. Dit is triest en gaat in tegen wat Paulus leerde.

“Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;” (Ef. 2:8).

Veel evangelische fundamentalistische kerken leren geen redding door de doop, maar zij zullen niet toestaan dat u een lid van hun gemeente bent zonder gedoopt te zijn. God zal u accepteren, maar zij niet. Sommigen zullen u min of meer accepteren, maar u wordt beschouwd als “niet in de wil van God zijnde” als u zich niet laat dopen.

Anderen zullen zeggen dat de doop een uiterlijk teken is van een innerlijke gesteldheid, en dat de doop een uitbeelding is van wat wij geloven. Wij geloven dat wij met Christus zijn begraven.

Wij geloven dat wij zijn opgestaan en, wordt er gezegd, de doop is een ceremonie om dit te laten zien. Maar wij zouden hierop moeten vragen: “Waarom”? Waar zegt het woord van God ons dat de doop iemand laat zien dat wij gered zijn? Het feit is: Nergens! Velen verwijzen naar Romeinen 6 maar daar wordt helemaal niet naar waterdoop verwezen (zie vraag 9).

Naast het gevaar van redding door de doop werpt de waterdoop een schaduw over de boodschap van het evangelie. Kolossenzen 2:8 zegt:

“Ziet toe, dat niemand u als een roofvervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus;”

Paulus zegt: “Ziet toe”. Men probeert iets van je af te nemen, iets van je te stelen. Dat wordt bedoeld met: “als een roofvervoere”. Maar wat willen ze van ons afnemen?

Vers 9 zegt:

“Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk”.

En in vers 10 staat:

“En gij zijt in Hem volmaakt”.

Wij zijn volmaakt in Hem! Wat kun je daar nog aan toevoegen? Als wij zeggen dat we gered zijn en dat er toch nog een volgende stap is, als je werkelijk alles wilt hebben moet je gedoopt worden. Wat zegt dat over je redding? Dat je nog iets mist! Maar Paulus schreef dat wij volmaakt zijn IN HEM! De Jood zal vragen: Moet ik niet besneden worden? Kol.2:11 zegt:

“In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus”.

Velen vragen: “Moeten wij niet gedoopt worden?”. Kol.2:12 zegt:

“Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.”

Paulus zijn boodschap houdt in dat u niet besneden of gedoopt hoeft te worden want dat is al gebeurd! U bent volmaakt in Christus. U bezit deze dingen reeds. Teruggaan en ze doen om een religieuze reden is een schaduw werpen op het volbrachte werk van Christus. Het is net of u zegt dat hetgeen Christus gedaan heeft niet goed genoeg is, en dat er nog iets toegevoegd moet worden om recht voor God te kunnen staan. Waterdoop werpt een schaduw over het volbrachte werk van Christus en daarom is het gevaarlijk!

Paulus gaat verder en illustreert dat in Kol.2:14:

“Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was”.

Doop was een inzetting. Veel kerken zullen u vertellen dat er nu ook inzettingen zijn. De Bijbel zegt ons van niet. Zij zijn uitgewist. Kol.2:16-17 zegt:

“Dat u dan niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feestdags, of der nieuwe maan, of der sabbatten. 17: Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam(de werkelijkheid) is van Christus”.

De doop was een schaduw, Christus is de werkelijkheid. Ga niet terug naar de schaduw. Roem in Christus. Hij is de werkelijkheid!

Als u aan uw zoon vraagt om het vuilnis buiten te zetten en aan uw dochter om de afwas te doen, zijn het dan ongehoorzame kinderen als uw zoon de afwas gaat doen en uw dochter het vuilnis buiten zet? Nee, we kunnen ze een bedankje geven voor wat ze gedaan hebben, maar ze zijn niet echt gehoorzaam aan hetgeen u hen gevraagd had te doen. Uiteindelijk moeten we concluderen dat ze geen goede dienstknechten waren. Dit is een eenvoudige illustratie die de kern raakt van wat de kerk de afgelopen 2000 jaar geprobeerd heeft te doen. Over het algemeen heeft de kerk geprobeerd om de laatste opdrachten,, die de Heere aan de twaalf apostelen heeft gegeven, uit te voeren, beter bekend als de Grote Opdracht. Een vraag die opkomt als wij spreken over de unieke en aparte boodschap die aan de apostel Paulus is toevertrouwd is:

13) Moeten wij de Grote Opdracht niet uitvoeren?

Laten wij, om deze vraag te beantwoorden, een geestelijke wandeling maken door de Bijbel. Vanaf de val van Adam en Eva tot nu toe heeft God altijd de redding van de mensheid gezocht. Hij heeft altijd voorzien in een manier voor de mens om tot Hem te kunnen naderen. Door de eeuwen heen heeft God er altijd voor gezorgd dat er personen of groepen waren die de opdracht kregen om Zijn boodschap over te brengen naar de mensen op deze aarde zodat ze duidelijk begrepen wat God van hen verwachtte. Voor de zondvloed had Noach de opdracht om een prediker van de gerechtigheid te zijn. Gedurende 120 jaar, terwijl hij de ark bouwde, verkondigde hij Gods gerechtigheid aan een zondige en boze wereld.

Na de zondvloed keerde de wereld zich al snel weer opnieuw van God af. De mensheid toonde zijn opstand tegen God door een toren en een stad te bouwen om een naam voor zichzelf te maken. Tot op vandaag weten wij de naam van die toren – de toren van Babel, de stad Babylon.

Vanaf dat punt gaf God iemand anders de opdracht om een apart volk te worden waardoor Hij deze ongelovige heidense volkeren kon bereiken. Die persoon was Abram, die al snel Abraham zou worden. Dit volk, uiteindelijk bekend als het volk Israël, kreeg de opdracht om een licht te zijn voor de andere volkeren, om hen naar de ware en levende God te leiden. Het was de bedoeling dat het zo in zijn werk zou gaan: God beloofde het volk Israël dat als zij gehoorzaam zouden zijn aan Zijn verbond, dat Hij hun God zou zijn en zij Zijn volk. Als de volkeren rondom Israël God's zegen zouden zien op dit éne volk zouden zij zichzelf afvragen waarom zij zo gezegend werden? Dan zouden zij komen en hen ondervragen en Israël zou naar zijn God wijzen en zeggen: “Wij zijn zo gezegend omdat wij de levende en ware God dienen”.

Laat mij u een Oud Testamentisch gedeelte geven om te illustreren hoe dit zou moeten werken. Dit was Gods manier om de volkeren van de aarde, door Israël, tot Zichzelf te brengen. Wij noemen dit ook wel het Koninkrijks programma of het profetisch programma. Wij noemen dit het profetisch programma omdat het was geopenbaard aan de profeten. Daarvan was gesproken door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw (Hand 3:21).

“Jesaja 60:1-2 : “Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op. Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal de HEERE opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden”.

Over wie spreekt Hij hier? In deze context verwijst Hij naar Sion. Sion is een andere naam voor Jeruzalem, de hoofdstad van het land Israël. In vers 3 lezen wij:

“En de heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan”.

Het is God's bedoeling en plan dat Israël een licht zou zijn voor de volkeren, dat Hij haar hoog zou verheffen zodat de volkeren dat licht zouden zien zodat de koningen zouden komen en Gods heerlijkheid zouden zoeken door Israël. Zo zou het moeten gaan werken. Maar jammer genoeg was de praktijk anders. Door de eeuwen heen faalde Israël om dat licht te zijn zoals God het van haar wilde. Israël werd afvallig. Ze week af van de waarheid van Gods

Woord en God's openbaring aan haar. Dit is de conditie waarin Christus haar vond toen Hij naar deze aarde kwam als een baby in een kribbe.

De eerste opdracht voor de discipelen was niet om de wereld in te gaan. Om de wereld te kunnen redden overéénkomstig dat koninkrijks of profetische programma moest Israël eerst opgaan als een groot licht. Israël zelf was in grote duisternis toen Christus kwam.

Let op hoe Hij sprak tot Zijn apostelen: Mattheus 10:1-4:

“En Zijn twaalf discipelen tot Zich geroepen hebbende, heeft Hij hun macht gegeven over de onreine geesten, om dezelve uit te werpen, en om alle ziekte en alle kwale te genezen. De namen nu der twaalf apostelen zijn deze: de eerste, Simon, gezegd Petrus, en Andreas, zijn broeder; Jakobus, de zoon van Zebedeus, en Johannes, zijn broeder; Filippus en Bartholomeus; Thomas en Mattheus, de tollenaar; Jakobus, de zoon van Alfeus, en Lebbeus, toegenamd Thaddeus; Simon Kananites, en Judas Iskariot, die Hem ook verraden heeft”.

Matth.10:5 zegt:

“Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen”.

Wij zouden kunnen vragen: Waarom niet? Hield God niet van de heiden volkeren in die tijd? Wilde Christus hen niet allemaal redden? Jazeker. Maar Hij handelde overéénkomstig de kennis dat God Zijn licht naar de volkeren wilde brengen door het volk Israël. Als Israël zelf verloren was, dan moest zij eerst tot de Heere komen, en dan kon zij een licht voor de volkeren zijn.

Daarom zegt Hij in Matth.10: 6-7:

“Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels. En heengaande predikt, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.”

In Mattheüs 15 lezen we dat deze opdracht ook van toepassing was op onze Heere. Mattheüs 15:21 zegt:

“En Jezus van daar gaande, vertrok naar de delen van Tyrus en Sidon.” En ziet, een Kananese vrouw, uit die landpalen komende, riep tot Hem, zeggende: Heere! Gij Zone Davids, ontferm U mijner! mijn dochter is deerlijk van den duivel bezeten.”

Ziet u dat de Heilige Geest de schrijver inspireert om ons te laten zien dat dit een heidense vrouw is, een vrouw uit Kanaän. Waarom is dat zo belangrijk? De Heere wil daar iets mee zeggen.

Zij komt met een vraag in Matth.15: 22:

“En ziet, een Kananese vrouw, uit die landpalen komende, riep tot Hem, zeggende: Heere! Gij Zone Davids, ontferm U mijner! mijn dochter is deerlijk van den duivel bezeten. Doch Hij antwoordde haar niet een woord. En Zijn discipelen, tot Hem komende, baden Hem, zeggende: Laat haar van U; want zij roept ons na. Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels.”

Lijkt dat op onze liefhebbende, zorgende Heere? Hij sprak niet eens met haar. Waarom doet Hij dat?

“Matth.15: En zij kwam en aanbad Hem, zeggende: Heere, help mij! Doch Hij antwoordde en zeide: Het is niet betamelijk het brood der kinderen te nemen, en den hondkens voor te werpen.”

Het lijkt van kwaad tot erger te worden. De Heere wist wat Zijn opdracht was, Hij wist dat Hij was gezonden tot de verloren schapen van het huis Israëls. Hij wist dat de volkeren niet gezegend konden worden voordat de kinderen verzadigd waren. Welke kinderen? De kinderen Israëls. Laat de kinderen eerst verzadigd worden. Maar let op haar geloof in vers 27,

“En zij zeide: Ja, Heere!”

Haar antwoord laat zien dat zij het programma begreep waaronder zij leefde. Zij begreep dat zij niet direct aanspraak kon maken op Gods zegeningen. Zij begreep dat zij geen toegang had tot de zegeningen die God beloofd had aan Israël. Maar let op haar geloofsverklaring:

“.. doch de hondkens eten ook van de brokjes die er vallen van de tafel van hun heren”.

Zij zegt eigenlijk, Heere ik verwacht geen directe zegen die u beloofd heeft aan Uw kinderen. Dat verwacht ik niet. Ik wil alleen wat restjes. Ik wil alleen een paar kruimels. De Heere zag op dat punt haar grote geloof en Hij zegende haar.

Vers 28:

“Toen antwoordde Jezus, en zeide tot haar: O vrouw! groot is uw geloof; u geschiede, gelijk gij wilt. En haar dochter werd gezond van diezelfde ure.”

Hier ziet u duidelijk het principe dat de volkeren niet gezegend worden onder dit koninkrijks en profetisch programma voordat Israël eerst is gezegend. Als Israël weer op orde zou zijn, dan en alleen dan zou de boodschap uitgaan tot de volkeren. Christus maakte dit duidelijk toen Hij de twaalf discipelen opdroeg:

“Lukas 24:46-47: En zeide tot hen: Alzo is er geschreven, en alzo moest de Christus lijden, en van de doden opstaan ten derden dage. En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.”

Hier vinden we hetzelfde principe. Laat de kinderen eerst verzadigd worden. Hand.1:8:

“Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde.”

Toen Israël verzadigd was kon de boodschap uitgaan naar de volkeren. Het enige probleem was dat Israël het aanbod van het Koninkrijk afwees.

Dit was een probleem vanuit ons gezichtspunt. Maar was het een probleem voor God? Nee. God had een plan in gedachten waarmee Hij de volkeren kon bereiken ondanks de halsstarrigheid van Israël. Hij had een plan waarbij de volkeren Zijn Woord konden horen zonder het licht van Israëls opgang. Herinnert u zich Jesaja 60:3 waar God zegt dat de volkeren zullen komen tot het licht van Israëls opgang. Let nu op het verschil met Romeinen 11:11. Hier schetst de apostel Paulus het contrast hoe God nu de volkeren bereikt en hoe de

profeten spraken over Israël's opgang. In Romeinen 11:11 lezen we:

“Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? (verwijzend naar Israël) Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.”

Ziet u het verschil? In Jesaja komen de volkeren door de opgang van Israël. In Romeinen worden de volkeren gezegend door de val van Israël. Hoe kan dat? En wat heeft dat te maken met de Grote Opdracht?

God openbaarde Zijn plan om de volkeren te bereiken, ondanks Israël, door de apostel Paulus. God was vastbesloten dat, als Israël niet naar de volkeren wilde gaan, Hij dat volk dan tijdelijk opzij zou zetten en direct naar de heidenen zou gaan. Hij koos een man met de naam Saulus van Tarsen om de grote apostel van de heidenen te worden. Toen Hij dat deed stelde Hij de Grote Opdracht die gegeven was aan de twaalf tijdelijk buiten werking. Dat brengt ons bij de volgende vragen:

14) Wáár vinden wij in de Bijbel dat de Grote Opdracht, die gegeven was aan de twaalf ven, tijdelijk buiten werking is gesteld?

Dat is een goede vraag. De meeste kerken werken onder de Grote Opdracht. Zij geloven dat er geen onderbreking is geweest van de Grote Opdracht tussen de tijd dat hij gegeven is en nu. Maar in feite is de buiten werking stelling erkend op de vergadering te Jeruzalem. In Galaten 2 legt Paulus uit waarom hij een vergadering had met het overblijfsel van de twaalf apostelen. In Galaten 2:7 lezen we:

“Maar daarentegen, als zij(de apostelen) zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;”

“Der voorhuid” betekent dat zij geen deel waren van het Joodse programma. Besnijdenis was een Joods ritueel. Hij spreekt over een boodschap die geen rituelen bevat, geen wet, niet het houden van de wet en alle andere verordeningen die daar mee samen gaan.

“Gal.2:7-9: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij(zegt Paulus) het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis; (Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen) En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.

Maar hoe kunnen zij dat doen? Zeker twee van deze mannen waren er bij toen de Heer hen opdracht gaf om de gehele wereld in te gaan beginnend vanuit Jeruzalem, Judea en Samaria en dan tot de uiterste delen van de aarde.

Hoe konden Petrus en Johannes die bij de Heere waren toen Hij zei dat zij de gehele wereld in moesten gaan nu opeens zeggen, “Wij gaan niet meer naar de volkeren, Paulus, dat doe jij. Wij gaan naar de besnijdenis”. Hoe kunnen ze dat doen? Zij kunnen dat doen omdat God iets nieuws aan hen heeft geopenbaard. Hij openbaarde dat God nu met een nieuw programma was begonnen met de bedoeling om de redding naar de volkeren te brengen. Het zou niet meer gaan overéénkomstig de Grote Opdracht die Hij hen had gegeven. Het ging om een

nieuwe boodschap. De verantwoordelijkheid was niet alleen overgegaan naar een nieuwe apostel, de apostel Paulus, er was hem ook een nieuwe boodschap toevertrouwd. Dus het antwoord op de vraag, “Waar is de Grote Opdracht buiten werking gesteld?” vinden we hier in Galaten 2:9 waar het overblijfsel van de twaalf apostelen erkennen dat God een nieuwe bediening en een nieuwe boodschap heeft gegeven aan Paulus. Het is niet langer hun taak om naar de volkeren te gaan. Paulus en het nieuwe programma namen het over met het Evangelie van de Genade van God.

Met dit in gedachten gaan we nu terug en zullen naar verschillende redenen kijken waarom de Grote Opdracht nu niet uitgevoerd kan worden, tenminste niet op de manier zoals de Heer hen verteld had dat ze het moesten doen.

Mattheüs 28:18 zegt:

“En Jezus, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. “Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopen in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen.”

Veel mensen proberen deze instructies uit te voeren, ze kunnen dit niet doen en óók nog schriftuurlijk zijn in deze bedeling van Genade. Waarom? Ten eerste, om de Grote Opdracht uit te kunnen voeren zoals hier beschreven staat moet u uw volgelingen binden aan de wet van Mozes. Sommigen zullen zeggen: “Waar staat dat?”. Let op het tweede gedeelte van vers 19,

“Lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.”

Heeft de Heere Jezus Zijn discipelen geleerd om zich te onderwerpen aan de wet van Mozes? Ja zeker. In Mattheüs 23:1-3 lezen we:

“Toen sprak Jezus tot de scharen en tot Zijn discipelen, Zeggende: De Schriftgeleerden en de Farizeen zijn gezeten op den stoel van Mozes;”

Dit is de stoel van de wet, de autoriteit van de wet.

“Daarom, al wat zij u zeggen, dat gij houden zult, houdt dat en doet het; maar doet niet naar hun werken; want zij zeggen het, en doen het niet.”

Onze Heer gebod Zijn discipelen om zich te onderwerpen aan de wet van Mozes. En toen Hij hen gebod om het koninkrijks evangelie naar de wereld te brengen, zei Hij dat zij hen moesten leren onderhouden alles wat Hij hen geboden had. Wat een contrast met wat Paulus later leerde:

“...want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.” Rom. 6:14b.

Iets anders wat sommigen proberen te doen, maar wat niet werkt, is: alles wat zij hebben verkopen en het aan de armen geven. Hij leerde dit bij meer dan één gelegenheid. (Zie Mattheüs 19:21 en Lukas 12:33).

Leerden zij aan hen die zij bereikten om hetzelfde te doen? Dat deden zij zeker! Lees Handelingen 2 en 4 waar de eerste discipelen van de twaalfen alles verkochten wat zij hadden en het legden aan de voeten van de apostelen. De apostel Paulus heeft ons nooit verteld dat wij dit moeten doen.

Hij zegt ons om voorzichtig te zijn en niet op rijkdom te vertrouwen, maar hij zegt ons niet dat we alles moeten verkopen en het aan de voeten van de apostelen brengen. Naar wélke apostelen zouden we het moeten brengen?

De opdracht van Mattheüs 28 uitvoeren zou betekenen dat wij de wet moeten houden, alles verkopen en de opbrengst aan de voeten van de apostelen leggen. Maar er zijn dingen die wij niet kunnen doen als wij proberen om die koninkrijksopdracht uit te voeren. Een omstreden en vaak aangehaalde tekst is Markus 16:15:

“En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen.”

Meestal is dit het gedeelte wat wordt aangehaald over de Grote Opdracht. Dit gedeelte klinkt mooi. Zeker, dit moeten we doen. Maar de details die de Heere hen verteld zijn niet verenigbaar met de bedeling van genade. Dit is een koninkrijksopdracht. Vers 16 zegt:

“Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.”

Waar halen mensen het idee vandaan dat waterdoop hen zal redden? Hier, door dit vers. Overeenkomstig deze opdracht was waterdoop vereist samen met hun geloof. Betekent dit dat het water hen redde? Nee. Maar het was een daad van gehoorzaamheid dat hun geloof liet zien en als ze het niet deden, liet dat zien dat ze geen geloof hadden. Sommige mensen zullen u zeggen dat dit ook voor vandaag geldt. Maar de apostel Paulus is duidelijk.

“Ef.2:8-9: Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; Niet uit de werken, opdat niemand roeme.”

“Titus 3:5: Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;”

Er was een tijd dat waterdoop vereist was in Gods programma. Dat is nu niet het geval.

“Markus 16:17: En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen..”

Dit is een teken van het koninkrijk. Wat zal er met de duivel gebeuren in het koninkrijk? Hij zal 1000 jaar buitengeworpen worden. “...met nieuwe tongen zullen zij spreken.” Welke taal zullen de mensen in het koninkrijk spreken? De Bijbel zegt dat God hen een reine spraak zal geven (Zefanja 3:9). Iedereen zal op een dag in staat zijn om opnieuw dezelfde taal te spreken. God gaf een gave aan die mensen om het koninkrijk bekend te maken. Dit is vandaag niet het geval.

“Mark.16:18: Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden.....”

Mensen proberen dat nu ook te doen, met alle gevolgen van dien. Dit is geen opdracht voor

ons vandaag.

“... op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden.”

We zullen het onderwerp genezing later bespreken, maar laten we voor nu vaststellen dat God kan genezen, maar Hij is er niet toe verplicht.

Lukas 24:47:

“En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.”

En Handelingen 1:8 zegt:

“...te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde.”

Veel mensen zullen dit gedeelte vergeestelijken en zeggen dat het betekent dat je in je eigen stad moet beginnen. Onze Grote Opdracht, zeggen zij, is dat je begint in je eigen stad, dan je provincie en dan je land en zo verder. Is dat wat de Heere hier bedoelt? Nee. Ten eerste was Jeruzalem niet de stad waar veel van de discipelen woonden. Hij bedoelde dat ze in Jeruzalem moesten beginnen omdat Jeruzalem de hoofdstad zou worden van de aarde, van het koninkrijks programma. Als de hoofdstad niet gelooft, is het dan goed om van daaruit te beginnen?

Moeten we nu in Jeruzalem beginnen? 2 Korinthe 5 zegt dat wij ambassadeurs van Christus zijn. Wij bevinden ons al in een vreemd land. We zijn al zendingen op de plaats waar we nu zijn. We mogen heen gaan waar de Heere een deur opent, maar we hoeven niet in Jeruzalem te beginnen.

De vierde en meest over het hoofd geziene verwijzing naar de Grote Opdracht vinden we in Johannes 20. Hier lezen we dat Christus de vergeving van zonden toevertrouwt aan menselijke middelaars.

Johannes 20:19-23:

“Als het dan avond was, op denzelven eersten dag der week, en als de deuren gesloten waren, waar de discipelen vergaderd waren om de vreze der Joden, kwam Jezus en stond in het midden, en zeide tot hen: Vrede zij ulieden! En dit gezegd hebbende, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde. De discipelen dan werden verblijd, als zij den Heere zagen. Jezus dan zeide wederom tot hen: Vrede zij ulieden, gelijkewijs Mij de Vader gezonden heeft, zende Ik ook ulieden. En als Hij dit gezegd had, blies Hij op hen, en zeide tot hen: Ontvangt den Heiligen Geest. Zo gij iemands zonden vergeeft, dien worden zij vergeven; zo gij iemands zonden houdt, dien zijn zij gehouden.”

Opnieuw herinneren wij u eraan dat in deze bedeling van genade vergeving niet toevertrouwd is aan mensen. Er is één middelaar tussen God en mensen, zegt Paulus, de mens Christus Jezus (1 Timotheüs 2:5). Maar in die tijd, onder de koninkrijks opdracht, gaf God de autoriteit om zonde te vergeven aan de discipelen. Betekent dat dat zij de kracht in zichzelf hadden?

Nee, natuurlijk niet. Maar zij hadden de autoriteit. Dit is iets wat wij vandaag niet hebben.

God heeft dit nu niet toevertrouwd aan de mens. Maar het was een deel van de Grote Opdracht.

De Grote Opdracht was Joods, het was een koninkrijks opdracht, maar het is niet onze opdracht voor vandaag. Velen die dit lezen zullen vragen, “Betekent dat dat u niet in zending gelooft? Betekent dat dat u niet gelooft dat je het Evangelie uit moet dragen?”. Zeker niet. Wij geloven in een zending, maar niet in die van de twaalven. Die is uitgesteld. God heeft ons een andere opdracht gegeven en het is jammer genoeg de meest over het hoofd geziene opdracht in de hele Bijbel. Wij hebben een tweevoudige opdracht.

Paulus zegt in 1 Timotheüs 2:4 dat God:

“...wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.”

Dit zijn de twee dingen die God wil dat wij doen in deze bedeling van de genade van God. Hij wil dat alle mensen zalig worden en Hij wil dat iedereen tot kennis van de waarheid komt. Wat houdt dit in? In 2 Korinthe 5:18,19 vinden we de bediening van de verzoening. Vers 18:

“En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelven verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft.”

Wat is dat? Vers 19-21:

“Want God was in Christus de wereld met Zichzelven verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd. Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen. Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.”

Deze boodschap van verzoening is eenvoudig: God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende. Toen Christus naar deze aarde kwam, en stierf voor onze zonden, begraven werd en opstond uit de doden, betaalde Hij de hele prijs voor al onze zonden. Door dat te doen verzoende Hij de wereld. Dat betekent niet dat de hele wereld gered is. Het betekent dat de wereld te redden is. Dat is Gods aandeel. Nu is het ons aandeel om het woord van verzoening te prediken, dat zegt dat u verzoend moet worden met God. God verzoende de wereld. Dat is iets wat wij niet kunnen doen. Wij kunnen niet betalen voor onze eigen zonden. Wij kunnen ons eigen zondeprobleem niet oplossen. Nu zegt Hij dat we verzoend moeten worden met God. Hoe doen we dat? Door te geloven in wat God voor ons heeft gedaan door Christus. De bediening der verzoening is het eerste deel van onze opdracht.

Het tweede deel vinden we in Efeze 3:9. Als iemand eenmaal is gered dan wil God dat hij/zij de gemeenschap der verborgenheid zal begrijpen.

In vers 9 zegt Paulus:

“En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij”.

Letterlijk in het Grieks is dat “de bedeling van het geheimenis”.

“...die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus”.

Wat is de gemeenschap of de bedeling van het geheimenis? Dat is het feit dat God een nieuwe boodschap heeft geopenbaard aan de apostel Paulus die niet is geopenbaard aan de profeten en ook niet aan de twaalven. En God wil dat iedereen dit weet. Dit is onderdeel van uw opdracht. Men vraagt ons waarom wij zoveel nadruk leggen op het geheimenis, op de boodschap die aan de apostel Paulus is toevertrouwd. Het antwoord daar op is: Omdat het onze opdracht is! God heeft tegen ons gezegd dat we het moeten doen. Als we het niet doen zijn we ongehoorzame kinderen.

Velen werken vandaag onder de opdracht die gegeven was aan de twaalven. Wij kunnen hen prijzen dat ze iets doen, en toch zijn ze geen getrouwe dienstknechten als ze niet doen wat God ons heeft bevolen in deze bedeling van Genade. Wij bidden dat u een getrouwe dienstknecht zult zijn en dat u Gods opdracht, aan ons, zult uitvoeren.

15) Predikten Petrus en Paulus niet dezelfde dingen?

Het is waar dat er veel overeenkomsten zijn in de prediking van Petrus en Paulus. Bijvoorbeeld, zij predikten dezelfde Christus. Petrus predikte Christus naar Zijn profetische openbaring, Paulus predikte Christus, zoals we later zullen zien, naar Christus zijn openbaring betreffende het geheimenis.

Zij predikten beiden de opstanding. Paulus maakt dit heel duidelijk in 1 Korinthe 15. Petrus en de twaalven zagen de opgestane Heere en predikten Hem als de Opgestane. Paulus zag zelf de opgestane Heere en predikte Hem als de Opgestane. Dus inderdaad, Petrus en Paulus predikten veel dezelfde waarheden die we in elke bedeling kunnen toepassen. Maar wanneer het aankomt op de specifieke dingen die zij leerden aan de mensen tot wie zij spraken, dan zijn er veel verschillen die we goed moeten begrijpen als we het woord der waarheid recht willen snijden.

We zullen verschillende tegenstellingen bekijken om het verschil te laten zien tussen de prediking van Petrus en Paulus. Laten we beginnen in Galaten 2, waar we een tegenstelling zien tussen de evangeliën die zij predikten. Het zal voor vele christenen een verrassing zijn dat Petrus niet de apostel is voor deze bedeling van Genade. Het idee dat Petrus de apostel is voor de kerk is al zo lang ingeworteld en volgens de traditie al zo lang geleerd dat het moeilijk is voor de mensen om te vatten dat God een nieuwe apostel heeft aangesteld voor deze bedeling – de apostel Paulus. We willen nu in de Bijbel kijken om te laten zien dat dit waar is.

Galaten 2:7 vermeldt de vergadering in Jeruzalem waar Paulus heenging om te discussiëren met de andere apostelen over de besnijdenis. Ze kwamen tot de conclusie dat de heidenen zich niet hoeven te laten besnijden om gered te kunnen worden. Noch dat zij zich aan de wet van Mozes moeten onderwerpen om recht met God te kunnen staan. Maar waarom zijn er nog mensen die leren dat je je moet laten besnijden om gered te worden? Dit gaat terug tot Abraham toen hem het verbond van de besnijdenis werd gegeven. Hem werd verteld dat elke man die niet besneden was afgesneden werd van het volk. Om afgesneden te worden van het volk Israël was een zeer serieuze zaak. Het verbond van God, de beloften van God verbleven bij het volk Israël. Afgesneden worden van het volk Israël was net zo erg als afgesneden worden van de verbonden van God. Daarom was het belangrijk dat alle mannen besneden waren om te laten zien dat zij een deel waren van het volk Israël, en zo een deel van het

verbond, en dat zij hun geloof in de God van Israël uitoefenden. Besnijdenis was heel erg belangrijk in die tijd.

Daarom lezen we in Galaten 2:7:

“Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;”

Veel mensen vragen zich af of de apostel Petrus de besnijdenis leerde als onderdeel van het evangelie? Hier staat dat hij “het evangelie der besnijdenis” predikte. Veel moderne vertalingen hebben dit punt, waar Paulus het hier over heeft, verduisterd door het te vertalen met “het evangelie aan de Joden”. Zeker, Paulus predikte zijn evangelie aan de Joden, maar de Heilige Geest, Die Paulus inspireerde toen hij schreef, gebruikt het woord “besnijdenis”. Dit had een goede reden: Onder het koninkrijks evangelie dat Petrus predikte was besnijdenis vereist. Dit ging terug tot Abraham. Het was het evangelie der besnijdenis. Daarentegen toen aan Paulus het geheimenis werd gegeven, het geheim van het evangelie van de genade van God, bevatte zijn boodschap geen besnijdenis of enig ander ritueel of religieus werk. Daarom wordt dit evangelie ‘het evangelie der voorhuid’ genoemd.

Dit zou ons om te beginnen al moeten zeggen dat er een groot verschil is tussen wat Petrus predikte en wat Paulus predikte. Petrus zijn boodschap bevatte besnijdenis en die van Paulus niet. Dat is een heel groot verschil. Laten we met dit in gedachten het evangelie zelf bezien. Petrus zijn evangelieboodschap op het Pinksterfeest, een Joods feest, waar Joden en Jodengenoten van over de hele wereld bijeenkwamen, is opgeschreven in:

“Hand.2:36-37: Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt. “En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders?”.

Waarom waren zij zo verslagen? Zij hadden de Messias gedood en nu was Christus levend. En Hij was niet alleen levend, Hij was de Heere! Zij begonnen te beven! Want wat gebeurt er als u iemand doodt en de volgende dag leeft hij weer? En Hij leeft niet alleen weer, maar Hij is de Heere van het hele universum! U zou op uw benen staan te trillen. Dat is precies wat zij doen. Zij zeggen: Wat zullen wij doen? Wij zijn in moeilijkheden. Wij hebben onze Messias gedood. Wat moeten we doen?” Vers 38 zegt:

“En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.”

Petrus zegt hen dat zij twee dingen moeten doen – zij moeten zich bekeren en zij moeten gedoopt worden. Wij weten dat de opdracht die aan Paulus is gegeven geen waterdoop bevatte, 1 Korinthe 1:17:

“Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen.”

Maar Petrus zijn evangelie bevatte wel de waterdoop. In veel kerken is verwarring over dit vers.

Sommige kerken leren dat als Petrus zegt dat je gedoopt moet worden voor vergeving der zonden dat je dan ook gedoopt moet worden om gered te kunnen worden. Andere kerken erkennen dat Paulus leert dat redding niet uit werken der rechtvaardigheid is, en niet door onze werken, maar door God's barmhartigheid en genade.

Zij kunnen niet met elkaar verenigen dat Petrus zegt dat je gedoopt moet worden en Paulus zegt dat er geen goede werken nodig zijn.

Daarom moeten zij of negeren wat Petrus zegt of het zo verdraaien dat het iets anders wordt dan wat hij echt heeft gezegd. Zo zie je dan dat sommige mensen zeggen dat Petrus bedoelde: bekeer u en laat u dopen vanwege of door de vergeving der zonden. Het probleem hierbij is dat het niet hetgeen is dat God heeft gezegd! Het woord "tot" in "tot vergeving der zonden" betekent letterlijk "voor vergeving der zonden". Met andere woorden, bekering en doop, gedaan in geloof **zou leiden tot** de vergeving van de zonden. Petrus predikte een evangelie dat bepaalde werken vereiste als bewijs van geloof. Als een persoon deze werken niet deed liet dat zien dat hij geen geloof had. Dat is het evangelie van het Koninkrijk .

Predikte Petrus later nog de noodzaak van op geloof gebaseerde werken? In Handelingen 10:34-35 lezen we:

"En Petrus, den mond opendoende, zeide: Ik verneem in der waarheid, dat God geen aannemer des persoons is; Maar in allen volke, die Hem vreest en gerechtigheid werkt, is Hem aangenaam."

Predikt Petrus nog steeds een bepaald soort werken om geaccepteerd te worden door de Heere? **Ja**. Werken der gerechtigheid. Petrus predikt dit in 2 Petrus 1: 5-11 waar hij zegt:

"...en voegt bij uw geloof..."

en dan noemt hij zeven dingen op zodat zij "*nimmermeer struikelen*" en hen "*de ingang*" tot het eeuwig Koninkrijk wordt toegevoegd.

Heeft de apostel Paulus ooit zoiets gezegd? Nee, Paulus voegt nooit werken toe aan zijn evangelie van verlossing. Een goed voorbeeld hiervan is Romeinen 3:21-28:

"Maar nu..."

Hier zien we één van die bedelingspunten. God vertelt ons hier dat er iets is veranderd.

*"Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten: "Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof **van Jezus Christus**..."*

Dit is het geloof van Christus, wat Hij voor ons heeft gedaan op Golgotha. Hij was getrouw. Zo is deze rechtvaardigheid van God ontstaan.

*"...door het geloof **van Jezus Christus**, tot allen, en over allen, die ..."*

Gedoopt zijn? Nee. Gerechtigheid werken? Nee.

“...die geloven; want er is geen onderscheid; Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods en worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is;”

“Rom.3:26: Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende dengene, die uit het geloof van Jezus is Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door wat wet? Der werken? Neen, maar door de wet des geloofs. Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet.”

Dit is niet wat Petrus predikte, maar dit is wat Paulus predikte – twee verschillende evangeliën.

Soms, voordat mensen leren om het woord der waarheid recht te snijden, zullen zij hier over nadenken en zich afvragen: Petrus zegt dat je dít moet doen om gered te worden en Paulus dat je dát moet doen. Wat moeten we nu doen? Sommige mensen besluiten om beiden te doen. Ze proberen Petrus zijn manier en ze proberen Paulus zijn manier ook. Moeten we zo met het evangelie omgaan? Beter van niet. We kunnen beter het woord der waarheid recht snijden en uitvinden wie tot wie spreekt en wie tot ons spreekt. Petrus schrijft aan de besnijdenis. Hij schrijft aan degenen van het Koninkrijks programma, aan de Joden. Hij schrijft aan hen van een andere bedeling. Wij prediken niet dat iemand moet gedoopt worden om gered te kunnen worden. Dat is het Koninkrijks evangelie.

Wij prediken Paulus zijn evangelie tot Jood en Heiden, want er is nu geen onderscheid meer, dat wij gered worden door geloof alleen, in het volbrachte werk van Christus, 1 Korinthe 15:1:

“Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat;”

Wat is onze positie voor God vandaag? In het geloof in het evangelie. Dat is onze positie voor God. Niet door de doop, niet door het doen van werken der gerechtigheid, niet door de tien geboden van de wet te houden. Het is door geloof in het evangelie.

Paulus zegt in 1Kor.15:3 en 4:

“Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;”

Paulus zegt dat dit het evangelie is en dat we daarin, door geloof, moeten staan. Titus 3:5:

“Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;”

Zo worden wij nu gered.

Laten we naar een tweede tegenstelling gaan tussen Petrus en Paulus: Hoe kijken zij naar Gods mensen? Laten we naar 1 Petrus 2:9 gaan:

“Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht;”

Een koninklijk priesterdom, een heilig volk. Spreekt Petrus hier over het lichaam van Christus? Zegt hij dat wij een heilig volk zijn? Als wij een volk zijn, welk volk zijn wij dan? Petrus spreekt tegen de Israëlieten, het gelovige overblijfsel van Israël in zijn generatie. Hij haalt dit uit Exodus 19 waar God Israël beloofde:

“En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israels spreken zult” (Exodus 19:6).

Wij, als lichaam van Christus zijn geen volk. Het lichaam van Christus bestaat uit mensen uit alle volkeren. Maar Petrus schrijft aan een volk. Het volk Israël.

Hoe kijkt Paulus naar Gods mensen? 1 Korinthe 12:27 zegt:

“En gijlieden zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder.”

Dit is een groot verschil. Petrus schreef in zijn generatie aan dat gelovige overblijfsel van Israël dat nog bestond in die tijd, hij schreef aan een volk. Als Paulus schrijft, schrijft hij aan een lichaam, het lichaam van Christus, gelovigen uit alle volken die op Christus hebben vertrouwd. Sommigen zullen zeggen: Spreekt Petrus ook niet over het lichaam van Christus? Probeert u eens één verwijzing naar het lichaam van Christus te vinden in Petrus zijn brieven. Er zijn er geen. Probeer één verwijzing naar het lichaam van Christus te vinden buiten de brieven van Paulus. Er zijn er geen. Paulus is de enige schrijver die verwijst naar de gemeente die Zijn lichaam is. En dat komt omdat hij de apostel van genade is voor deze bedeling.

Een derde tegenstelling tussen Petrus en Paulus is de aard van hun boodschap. Petrus boodschap is een boodschap aangaande profetie. Dat wat geopenbaard was in de tijd van de profeten.

Het eerste gedeelte waar we naar willen kijken is Handelingen 3:21. We willen dit vers vergelijken met Romeinen 16:25. Dit zijn twee verzen die het verschil laten zien tussen profetie en geheimenis. De Bijbel kan in grote lijnen verdeeld worden in profetie en geheimenis. Let op het grote verschil tussen deze twee gedeeltes.

In Handelingen 3:19-21 predikt Petrus tot de mensen van Israël en Juda:

“Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is. Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw.”

Spreekt Petrus over dezelfde dingen als de profeten? Ja. Hij spreekt over profetische openbaring. Petrus zegt dat alle profeten over deze dingen hebben gesproken. Welke dingen? Dat Christus zal terugkomen als Koning van de aarde, om een koninkrijk op te richten, om over Zijn volk Israël te regeren en over de gehele aarde. Daar spraken de profeten over. Lees de grote profeten waar staat dat de Heere Koning zal zijn over de gehele aarde en dat Zijn voeten zullen staan op de Olijfberg in die dag en dat er een Verlosser zal komen uit Sion (zie

Zacharia 14:3,4). Al deze profeten keken uit naar de komst van Christus als Koning op aarde. Petrus sprak tot de mensen van zijn generatie en bood hen aan waar de profeten door alle eeuwen heen over gesproken hadden.

Let nu op wat Paulus preekt in Romeinen 16:25:

“Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;”

Ziet u het verschil tussen deze twee boodschappen? Petrus zegt dat alle profeten over deze boodschap spraken. Paulus zegt dat zijn boodschap verborgen is geweest van de tijden der eeuwen. Het is duidelijk dat het niet dezelfde dingen kunnen zijn. Beiden verwijzen naar Jezus Christus, maar zij verwijzen naar Hem op een verschillende manier. Petrus verwijst naar Christus zoals Hij wordt voorgesteld door de profeten – de komende Koning, de Verlosser van Israël, de Koning van de aarde, de Verlosser uit Sion. Dat is de boodschap van de profetie. Paulus predikt Jezus Christus overeenkomstig de openbaring van het geheimenis, dat was niet gepredikt door de profeten. Dat kon ook niet want het was verborgen zoals Paulus ons vele malen vertelt.

Het karakter van hun boodschappen was geheel verschillend. Petrus predikte profetie, Paulus predikte geheimenis.

Een vierde tegenstelling is hoe Petrus en Paulus geloof en redding predikten. We zullen 1 Petrus 1:9 en Efeze 1:12,13 met elkaar vergelijken.

1 Petrus 1:9 zegt:

“Verkrijgende het einde uws geloofs, namelijk de zaligheid der zielen”.

Waar spreekt Petrus over? Hij legt hetzelfde principe uit dat we terugvinden in de prediking van Christus in de evangeliën. Christus zei: *“Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden Matth.24:13.”* Onder het Koninkrijks programma werd redding altijd voorgesteld als iets waarnaar zij op weg waren en dat zijn hoogtepunt zou vinden in het Koninkrijk. Redding werd aan deze Koninkrijks heiligen altijd voorgesteld als het einde van hun geloof, iets wat ze in de toekomst zouden bereiken, een toekomstige zegening.

Efeze 1:12,13 zegt:

“Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, wij, die eerst in Christus gehoopt hebben”.

Is dit het einde of het begin van uw geloof?

*“In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, **zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;**”*

Deze verklaring is definitief. U bent verzegeld! Klaar. Dit gebeurt aan het begin van uw geloof, op het moment dat u het evangelie geloofde. Paulus predikt dat uw geloof resulteert in de verzegeling van uw redding.

1 Petr.1:9 zegt:

“Verkrijgende het einde uws geloofs, namelijk de zaligheid der zielen”.

Een vijfde tegenstelling is hoe deze beide apostelen verwijzen naar de satan. Dit is zowel interessant als leerzaam. Als God de manier waarop Hij met de mens handelt verandert doet satan, de grote imitator van God, dat ook. Hij verandert ook zijn manier waarop hij handelt met de mens om zo God tegen te werken. Wij zien een bedelingsaspect in satan's werk als we vergelijken hoe Petrus verwijst naar satan's werken hoe Paulus verwijst naar satan's werk.

“1 Petrus 5:8: Zijt nuchteren, en waakt; want uw tegenpartij, de duivel, gaat om als een briesende leeuw, zoekende, wien hij zou mogen verslinden;”.

Wij weten dat satan er altijd op uit is om te verslinden wat hij kan. Maar Petrus spreekt hier over een speciale situatie en dat is de periode van de grote verdrukking. Petrus schrijft aan mensen die zullen leven in de grote verdrukking. Dat is de tijd waarin satan zich laat zien als een verschrikkelijk beest, als een brullende leeuw, zoekende wien hij zou mogen verslinden.

Hoe beschrijft Paulus het werk van de satan in deze bedeling?

“2 Korinthe 11:13-14: Want zulke valse apostelen zijn bedriegelijke arbeiders, zich veranderende in apostelen van Christus. En het is geen wonder; want de satan zelf verandert zich in een engel des lichts.”

U kunt zich afvragen, heeft Petrus gelijk of Paulus? Werkt satan nu als een brullende leeuw of als een engel des lichts? Volgens de bedeling gezien werkt hij nu als een engel des lichts. Satan probeert erg religieus over te komen. Zijn dienaren – satan's volgelingen – komen op dezelfde manier over.

2Kor.11:15 zegt:

“Zo is het dan niets groots, indien ook zijn dienaars zich veranderen, als waren zij dienaars der gerechtigheid; van welke het einde zal zijn naar hun werken.”

Waarom is het zo belangrijk voor ons waar we op moeten letten? Paulus zegt dat zijn gedachten ons niet onbekend zijn. Wij moeten ons ervan bewust zijn dat satan aan ons niet verschijnt als een brullende leeuw maar als een engel des lichts, als een dienaar der gerechtigheid. We moeten uitkijken voor valse leringen die tot ons komen in het kled der gerechtigheid.

Een zesde tegenstelling is hoe Petrus en Paulus schrijven over onze toekomstige hoop. Laten we kijken hoe Petrus de wederkomst van Christus aan zijn generatie beschrijft.

“Hand.3:12: En Petrus, dat ziende, antwoordde tot het volk: Gij Israelietische mannen, wat verwondert gij u over dit, of wat ziet gij zo sterk op ons, alsof wij door onze eigen kracht of godzaligheid dezen hadden doen wandelen?”

“13: De God Abrahams, en Izaks, en Jakobs, de God onzer vaderen, heeft Zijn Kind Jezus verheerlijkt, Welken gij overgeleverd hebt, en hebt Hem verloochend, voor het aangezicht van Pilatus, als hij oordeelde, dat men Hem zoude loslaten.”

“15: “En den Vorst des levens hebt gij gedood, Welken God opgewekt heeft uit de doden”.

Petrus zet de toon, “jullie zijn de kinderen van de vaderen en jullie hebben de Christus gedood en God heeft Hem opgewekt”.

“Hand.3:19: Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren,”

Waar gaat dit over? Dit kijkt vooruit naar het koninkrijk, naar het herstel van de schepping en de orde van alle dingen, de verkoeling, de tijden van herstel, van wederoprichting.

“Hand.3:20: En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is;”

Hij zal Jezus Christus zenden. Zenden waarheen? Waar is Christus als Petrus hier over spreekt? Hij is in de hemel aan de rechterhand van de Vader. Waarheen zou God Christus zenden? Terug naar de aarde. En wat zal er dan gebeuren?

“Hand.3:21: Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw.”

“Hand.3:22-23: Want Mozes heeft tot de vaderen gezegd: De Heere, uw God, zal u een Profeet verwekken, uit uw broederen, gelijk mij; Dien zult gij horen, in alles, wat Hij tot u spreken zal. En het zal geschieden, dat alle ziel, die dezen Profeet niet zal gehoord hebben, uitgeroeid zal worden uit den volke.”

Wie is die profeet? De Heere profeteerde in Mozes zijn dagen dat Hij een profeet zou verwekken uit uw broederen – de Heere Jezus Christus Zelf. En dat degenen die niet naar Hem wilden luisteren uitgeroeid zullen worden. Dit kijkt vooruit naar het einde van de grote verdrukking als de vijanden van Christus zullen worden weggevaagd.

“Hand.3:24-26: En ook al de profeten, van Samuel aan, en die daarna gevolgd zijn, zovelen als er hebben gesproken, die hebben ook deze dagen te voren verkondigd. Gijlieden zijt kinderen der profeten, en des verbonds, hetwelk God met onze vaderen opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zade zullen alle geslachten der aarde gezegend worden. “God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Denzelven eerst tot u gezonden, dat Hij ulieden zegenen zou, daarin dat Hij een iegelijk van u afkere van uw boosheden.”

In dit gedeelte biedt Petrus de wederkomst van Christus aan naar de aarde aan het volk Israël. Wij weten dat ze dit aanbod niet hebben aangenomen en daarom is Christus nog niet teruggezonden. Petrus biedt zijn hoorders het koninkrijk op aarde aan.

Wat biedt Paulus ons nu aan?

Filippenzen 3:20:

“Maar onze wandel (burgerschap) is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus;”

Als Christus terugkomt, hoe zal Hij dan terugkomen? De Bijbel zegt in de lucht.
1 Thessalonicenzen 4:16-17:

“Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan. Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen.”

Er is een groot verschil hoe Petrus en Paulus onze eeuwige hoop voorstellen. Petrus biedt een aards koninkrijk aan, Paulus biedt het hemels, eeuwige koninkrijk aan.

16) Wat is “het geheimenis” waar Paulus het over heeft?

We gaan naar vijf aspecten van het geheimenis kijken. Het woord geheimenis in de Bijbel komt van het Griekse woord “mysterion”, mysterie. Wat betekent het woord geheimenis nu eigenlijk?

In het Grieks betekent het “de mond houden”. Een geheim is, als je je mond houdt en iets niet vertelt wat je weet. Dit deed God van voor de grondlegging der wereld, totdat Hij het openbaarde aan Paulus. God had iets in Zijn gedachten. Hij had een plan tot redding, een manier om alle mensen van deze aarde te redden. Maar Hij vertelde het aan niemand, Hij hield Zijn mond en het bleef geheim. Toen God dit geheim openbaarde aan Paulus, schreef Paulus het voor ons op zodat wij het zouden begrijpen en er ons in zouden verblijden. Het eerste gedeelte van het geheimenis waar we naar willen kijken heeft te maken met het volk Israël en haar toestand in deze tijd.

“Rom.11:25 “Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij opdat gij niet wijs zijt, bij uzelf, dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn.”

Als u teruggaat naar de profeten wat leest u dan over Israël? U leest dat Israël een zegen zal worden voor de gehele aarde. U leest dat door de opgang van Israël de volkeren tot het licht van God zullen komen (Jesaja 60:1-3). Maar u kunt nergens vinden wat er zal gebeuren als Israël zou vallen. Voorzegt de Bijbel in het Oude Testament dat Israël verhard zal worden? Ja, maar dit is niet het geheimenis. Het feit dat Israël verhard zou worden is voorzegt door de profeten. Maar daar laten ze het dan ook bij. Zij vertellen u niet hoe God de volkeren gaat bereiken terwijl Israël verhard is. Overéénkomstig het profetische programma was er geen andere weg. Er was geen ander plan. God’s plan, profetisch gezien, was dat Israël het licht zou zijn voor de wereld. Dus als je de profeten volgt blijf je zitten met een soort dilemma. Israël zal de zegening voor de wereld zijn, maar nu zijn ze verhard. Hoe gaat God de heidenen bereiken? En nu komt het geheimenis te sprake.

Het geheimenis is dat de verharding over Israël tijdelijk is, en terwijl Israël verhard is werkt God een werk onder de heidenen. Hij noemt het de volheid der heidenen. Daar zijn wij nu in betrokken als leden van het lichaam van Christus. Want ziet u, onder het geheimenis programma is Israël niet langer het unieke en speciale volk. Israël is niet helemaal afgeschreven. Israël is één van de volkeren geworden en moet nu tot God komen op dezelfde manier zoals iedereen tot God moet komen: door geloof in Jezus Christus en Zijn volbrachte werk aan het kruis, Zijn dood, Zijn begrafenis en Zijn opstanding uit de doden voor onze zonden.

Dit is het eerste deel van het geheimenis. God heeft ons verteld wat Hij gaat doen en hoe Hij het gaat doen om de volkeren te bereiken terwijl Israël verhard is. Het tweede deel van het geheimenis is misschien het belangrijkste deel van alles. Het heeft te maken met de volle betekenis van het kruis van Christus. (Het “waarom” van het kruis). Heeft het Oude Testament gesproken over het kruis van Christus? Ja, lees Psalm 22, hier wordt, door de inspiratie van de Heilige Geest, tot in kleine details over de kruisiging van Christus geschreven, al wist David niet over Wie en wat hij schreef. Het beschrijft de kruisiging, de dorst, het werpen van het lot om Zijn kleding, alle uiterlijke details van Christus zijn kruisiging. Het wordt allemaal vermeldt. Jesaja zegt dat Hij veracht was en dat Hij zou lijden voor Zijn mensen. En toch geeft dit ons niet de belangrijkste details. Als de profeten spreken over Christus zijn komst en lijden voor de zonden is dat altijd in de context van het lijden voor Israël, “om de overtredding Mijns volks”, zegt Jesaja (Jesaja 53:8).

Maar, God had een geheim! Hij had een geheim met betrekking tot de rest van de volkeren.

“1Kor.2:2 zegt: Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd.”

Dit is de evangelieboodschap. Dit predikte Paulus toen hij in Korinthe kwam.

“1Kor.2:6: En wij spreken wijsheid onder de volmaakten; doch een wijsheid, niet dezer wereld, noch der oversten dezer wereld, die te niet worden;”

Paulus zegt dat hij spreekt over het kruis van Christus met degenen die de Heere niet kennen. Hij predikt hen het evangelie. Maar voor de volmaakten heeft hij een andere boodschap. Wie zijn die volmaakten? Zij die volmaakt zijn in Christus.

Tegen hen zegt Paulus:

“1Kor.2:7: Maar wij spreken de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was;”

Paulus zegt dat hij het evangelie predikt aan de ongelovigen en dan aan degenen die gered zijn, zij die volmaakt in Christus zijn, predikt hij het geheimenis.

Wat is het geheimenis?

“1Kor.2:8: Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben.”

Dit gedeelte van het geheimenis bevat het feit dat de dood van Christus voor alle mensen is, zonder onderscheid, en dat wij uit genade, en door geloof in het evangelie, gered kunnen worden. Dit is het hart van het geheimenis. Paulus vertelt dat als de oversten dezer wereld dat hadden geweten zij de Heere der heerlijkheid niet hadden gekruist. De oversten dezer wereld omvat ook de duivel. Satan zelf wist de volle omvang niet van waarin het kruis zou voorzien. Dat verklaart onder andere waarom God bepaalde dingen geheim moest houden. Daarom hield Hij dat geheim omdat, overéénkomstig Zijn plan, Christus moest sterven. Zelfs de duivel, die de Bijbel soms beter kent dan wij, wist niet wat het kruis zou bewerken. Waarom? Omdat deze dingen nooit in het Oude Testament zijn geopenbaard. De profeten spreken niet over deze dingen. God heeft het niet geopenbaard in die tijd. Maar toen Paulus kwam koos God hem uit als het vat door wie Hij het aan ons zou openbaren.

Het derde deel van het geheimenis is de Opname in 1 Korinthe 1:15, het grote opstandings hoofdstuk waarin Paulus de opstandings volgorde uitlegt. Ten eerste: Christus.
Zie 1 Korinthe 15:23:

“Maar een iegelijk in zijn orde: de eersteling Christus.”

De Heere Jezus Christus is de eerste Die waarlijk is opgewekt. Er waren mensen in het Oude Testament die opgewekt waren, maar zij zijn opnieuw gestorven. Zij waren niet opgewekt tot onsterfelijkheid zoals Christus. Christus is de eersteling. En dan zegt hij:

“... daarna die van Christus zijn, in Zijn toekomst.”

Lees ook 1Kor.15:24:

“Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het Koninkrijk aan God en den Vader zal overgegeven hebben”.

Paulus spreekt over de profetische heiligen en hun opstanding. Als u teruggaat naar het Oude Testament en de profeten leest spreken zij dan over de opstanding van Christus? Ja, daar spreken zij vele malen over. David schrijft:

“Psalm 16:10: Want Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten”.

Deze verklaring wordt toegepast op Christus in Handelingen 2:17. Ja, de opstanding van Christus was geprofeteerd. Profeteerde het Oude Testament de opstanding van de Oud Testamentische heiligen? Absoluut. Daniël spreekt over een opstanding ten eeuwigen leven en een opstanding tot versmaadheden en tot eeuwige afgrijzing (Daniel 12:2). U leest hier over de profetische opstanding van de Koninkrijks heiligen. Daar spreekt Paulus hier over,

“...daarna die van Christus zijn, in Zijn toekomst.” (1 Korinthe 15:23).

Maar is iedereen daarbij? Is er nog een andere groep mensen die opgewekt zullen worden en waarvan de profeten niets weten? Het antwoord is jazerker.

“1Kor.15:51: Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden; “In een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden.”

Dit gaat niet over de opstanding van Christus en niet over de Oud Testamentische gelovigen. Dit is de opwekking van het lichaam van Christus: zij die hun geloof hebben gesteld in het volbrachte werk van Christus. Wisten de Oud Testamentische gelovigen daar dan niets van? Geen woord. Zij wisten niets over de opname. Wij moedigen u aan om de Bijbel hierin te onderzoeken. Er zijn veel mensen die denken dat zij de opname kunnen vinden in het Oude Testament, maar dat kan niet. Het is er niet. Het was een geheimenis en werd eerst geopenbaard aan de apostel Paulus.

Een vierde aspect van het geheimenis vinden we in Efeze 5:31-32:

“Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; en zij twee zullen tot een vlees wezen. Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente.”

Wat is de relatie tussen Christus en de gemeente? Christus is het Hoofd, de gemeente is het Lichaam. Dat is het punt waar Paulus over spreekt met mannen en vrouwen.

Er is zoveel verwarring over dit punt. Veel kerken en theologen zullen u vertellen dat de gemeente de Bruid van Christus is. Zij zeggen dat op basis van Efeze 5, waar hij spreekt over echtgenoten, mannen die hun vrouwen liefhebben zoals Christus de gemeente liefheeft. Maar Paulus zijn punt is dat Christus het Hoofd is van het lichaam en hij maakt dat heel duidelijk Ef.5:23:

“Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der Gemeente is; en Hij is de Behouder des lichaams.”

Dit is het punt dat Paulus eerst wil vaststellen. Christus is het Hoofd, de gemeente is het lichaam. Daarna vergelijkt hij de man en de vrouw daarmee en niet andersom.

Paulus zegt tot de mannen: Ik wil dat jullie je vrouw behandelen op de manier zoals Christus, het Hoofd, de gemeente behandelt. Hoe doet Hij dat? Hij hield van haar, Hij stierf voor haar, Hij offerde Zichzelf voor haar, Hij gaf alles voor haar. Daar heeft Paulus het over. Hij zegt niet dat de gemeente de Bruid is. Hij zegt dat de mannen hun vrouwen moeten behandelen zoals Christus Zijn lichaam. Mannen, behandel je vrouw als je eigen lichaam. Heb dezelfde zorg voor haar die je hebt voor jezelf.

De eenheid tussen Jood en heiden is het vijfde deel van het geheimenis, iets dat niet bekend was bij de profeten. De Jood en de heiden staan nu op gelijke voet.

“Ef.3:3: Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;”

Wat is die verborgenheid?

“Ef.3:6: Namelijk dat de heidenen zijn medeerfgenamen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie;”

Wat bedoelt Paulus als hij zegt dat hij daarover met weinige woorden tevoren geschreven heeft? De interpretatie hiervan is vaak dat men zegt dat Paulus mondeling tot hen gepredikt heeft of dat hij ze eerder geschreven heeft en dat hij daarnaar verwijst. Maar, hij verwijst naar wat hij net heeft geschreven.

Terug naar Efeze 2:11-14:

“Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt; Dat gij in dien tijd (onder de profeten, onder het Oud Testamentische systeem, onder het Koninkrijks programma) waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld. Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus. “Want Hij is onze vrede, Die deze beiden een gemaakt heeft” (één lichaam in Christus).

Daar spreekt Paulus over in Efeziërs hoofdstuk 3 als hij zegt dat hij met weinige woorden daarover met hen heeft gesproken. Da is het geheimenis: Jood en heiden zijn niet langer gescheiden, het was eerst de Jood en de heiden volgde. Paulus zegt dat zij nu gelijk zijn gemaakt in één lichaam. Medeërfgenen. Dit is een heel mooi onderdeel van het geheimenis, dat Jood en heiden één zijn gemaakt.

Als u éénmaal op Christus heeft vertrouwd maakt het opeens niet meer uit welke nationaliteit u heeft. Als u een lid bent van het lichaam van Christus dan mag u het misschien niet eens zijn met iemand anders maar u zult niet langer angst of haat hebben ten opzicht van hen. U zult ze liefhebben. Het zal niet uitmaken of zijn huidskleur anders is, of zijn achtergrond of nationaliteit is. In Christus is dat allemaal weggedaan. Dit is één van de mooiste onderdelen van het geheimenis.

17) Is er niet altijd al genade geweest?

Soms krijgen christelijke groepen een etiket opgeplakt met hetgeen zij het meest benadrukken. Zij die het spreken in tongen belangrijk vinden worden “Pinksterbeweging” genoemd. Zij die waterdoop belangrijk vinden worden “Baptisten” genoemd enz. Wij, die erkennen dat aan Paulus een nieuwe boodschap werd gegeven, ook wel de bedeling van genade genoemd, staan bekend als de “Genadebeweging”. Ironisch gezien wordt het feit dat wij naar onszelf als Genadegelovigen verwijzen niet altijd goed opgevat door onze medegelovige vrienden. Zij zeggen: “Wij geloven ook in genade. En is God niet altijd genadig geweest?”.

Het antwoord is natuurlijk: Ja, God is altijd genadig geweest. Maar het is een feit dat Hij Zijn genade niet altijd heeft laten zien zoals Hij dat nu doet.

Wij wijzen vaak naar Genesis 6:8 om te laten zien dat er altijd genade geweest is, van eeuwigheid tot eeuwigheid.

“Maar Noach vond genade in de ogen des HEEREN.”

Toch leefde Noach niet in de bedeling van Genade. Het is heel belangrijk dat wij het verschil tussen deze twee kennen. Wij zeggen vaak dat er genade is in elke bedeling, **maar dat er maar één bedeling van genade is**. Al is dit een oud gezegde, het is de moeite waard om het te herhalen en om er over na te denken.

Let op dat de apostel Paulus, die de apostel van de genade is in de Bijbel, het woord “genade” meer gebruikt dan alle andere Bijbelschrijvers samen. Probeer duidelijk te krijgen wat dit betekent: Neem uw Bijbel, ga naar de brieven van Paulus en kijk naar hun omvang. Kijk dan naar het Oude Testament en de brieven van al de andere schrijvers (de Koninkrijks schrijvers, de besnijdenis schrijvers), zij gebruiken het woord genade in al hun geschriften niet zo veel als Paulus doet in zijn geschriften. Dat zegt wel wat, niet waar? Dat zegt dat Paulus werkelijk de apostel van de genade is.

En ander interessant feit zien we als we het woord genade opzoeken in de concordantie. De Oud Testamentische schrijvers gebruiken het woord genade vaak als mensen genadig zijn voor elkaar. Soms zegt iemand tot zijn meester ”Als ik genade heb gevonden in uw ogen”. Zo wordt het woord vaak gebruikt. Zeker wordt het ook gebruikt voor God, maar het wordt op een andere manier gebruikt dan Paulus het doet. De grammatica van de originele tekst vertelt ons dat. Het Hebreeuwse woord voor genade betekent zich neerbuigen, afdalen tot een lager

niveau. Dit is precies hoe genade gezien wordt onder het profetische Koninkrijks programma. Genade is dat God Zich neerbuigt tot het niveau van de mens.

Paulus gebruikt het ook op die manier (Christus daalde neer om te sterven voor onze zonden), maar Paulus geeft een andere dimensie aan genade die je niet kunt vinden in het Oude Testament of in de koninkrijks geschriften, Petrus, Jakobus of Johannes. Dat is de genade die ons opricht!

“Efeze 2:4-6 “Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden), En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;”. Door de genade van God.

Dit laat één van de grootste verschillen zien tussen het Koninkrijks programma van de profetie, en het lichaam van Christus met het programma van het geheimenis. In het Koninkrijks programma belooft God een vernieuwde aarde, een nieuwe aarde aan de zachtmoedigen.

“Matth.5:5: Zalig zijn de zachtmoedigen; want zij zullen het aardrijk beerven.”

En God belooft dat Hij vanuit de hemel naar deze aarde zal komen om te regeren over Zijn volk.

“Zacharia 14:9: En de HEERE zal tot Koning over de ganse aarde zijn”.

Dat is de genade die hen toegebracht zal worden (zie 1 Petrus 1:13). Maar Paulus openbaart dat God de gelovige uiteindelijk van deze aarde zal wegnemen. Positioneel heeft Hij ons nu al in de hemel gezet. En op een dag zal Hij ons letterlijk wegnemen van deze aarde om voor altijd met de Heere te zijn. Er is een verschil tussen de genade van God die geopenbaard is in het Oude Testament en in de Koninkrijks geschriften, en de genade die wij kennen in de bedeling van genade.

Er zijn nog vele andere manieren waarop de genade van God aan ons wordt geïllustreerd. Om te kunnen begrijpen waar Paulus het over heeft als hij spreekt over de bedeling van genade moeten we lezen in Efeze 3:1:

“Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt.”

Dit zou op zich al onze aandacht moeten trekken. Geen van de andere apostelen werd ooit apostel der heidenen genoemd. Zij waren de apostelen van de twaalf stammen (zie Mattheus 19:28).

Paulus schrijft in Efeze 3:2:

“Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;”

Wat is de bedeling der genade Gods? Veel mensen zijn onnodig over het woord “bedeling” gestruikeld. Waar gaat u heen als u medische hulp of medicijnen nodig heeft? Naar de “uitdeler”. Wat doen ze daar? Zij delen aan u uit wat u nodig heeft. Dat is de betekenis van bedeling. Toen God Zijn genade wilde laten zien op een manier die nog nooit eerder gezien was deelde Hij het uit. Hij gaf het aan een uitdeler. Paulus is degene die God vandaag heeft

gekozen om de uitdeler te zijn van Zijn genade. God mag hiervoor genadig geweest zijn maar niet op de manier zoals Hij dat nu is. Wat gebeurde er onder de wet?

“Hebreeën 2:2: Want indien het woord, door de engelen gesproken, vast is geweest, en alle overtreding en ongehoorzaamheid rechtvaardige vergelding ontvangen heeft;”

Zo was het leven onder de wet. *“rechtvaardige vergelding”* betekend dat zij gestraft werden als zij gezondigd hadden. De straf kwam soms snel en direct. Maar onder de bedeling van genade staat God vaak toe dat mensen doorgaan met de zonde zonder ogenschijnlijke gevolgen. Heeft u zich nooit afgevraagd waarom God toestaat dat slechte mensen zo lang door kunnen gaan met hun slechte daden zonder dat er vuur van de hemel komt en hen verslind? Waarom staat Hij dat toe? Er was een tijd dat God de slechte mensen aanpakte. Dat was onder de bedeling van de wet. We kunnen God danken dat wij leven in de bedeling van de genade.

18) Geneest God nu niet?

Als wij de boodschap van genade prediken wordt de apostel Paulus vaak als een voorbeeld aangehaald. Hij doet dat zelf ook. Wij wijzen er vaak op dat Paulus zwakheden in het vlees had. Wij verwijzen ook vaak naar het feit dat wij geloven dat er eerst bovennatuurlijke gaven en manifestaties waren maar nu niet meer. Heel vaak komt het onderwerp dan op Goddelijke genezing. Dat is een populair onderwerp. Veel kerkelijke groeperingen en evangelisten prediken een boodschap van genezing.

Laten we Gods handelen eens volgen door de eeuwen heen. Sinds de zondeval van de mens in de hof van Eden hebben ziekte en dood het menselijke geslacht aangetast. Dat ligt besloten in de verklaring die God deed aan Adam toen Hij zei in Genesis 2:17:

“Maar van den boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage, als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven.”

De Hebreeuwse tekst zegt letterlijk: “stervende zult gij sterven”. Met andere woorden, Adam zou geestelijk sterven, gescheiden worden van God, op het moment dat hij van de verboden vrucht zou eten. Maar fysiek begon hij ook te sterven op diezelfde dag. En wij weten vanuit de wetenschap dat, als bij een kind het lichaam sterker en gezonder wordt, tegelijkertijd het proces van ziekte en achteruitgang begint. Dit is het gevolg van de zonde.

God heeft een aantal geweldige beloften gegeven aan Zijn volk Israël met betrekking tot hun gezondheid. Exodus 15:26 verwijst naar één van die beloften aan het volk Israël.

“En zeide: Is het, dat gij met ernst naar de stem des HEEREN uws Gods horen zult, en doen, wat recht is in Zijn ogen, en uw oren neigt tot Zijn geboden, en houdt al Zijn inzettingen; zo zal Ik geen van de krankheden op u leggen, die Ik op Egypteland gelegd heb; want Ik ben de HEERE, uw Heelmeester!”

Gods belofte aan Israël was: Als jullie Mijn verbond gehoorzamen, Mijn geboden, dan zullen er geen ziekten bij jullie zijn. Dat was een geweldige belofte in een wereld waarin God tegen Adam zei, nadat hij van de verboden vrucht had gegeten: “stervende zult gij sterven”. Nu vertelt Hij de Israëlieten dat zij geen ziektes zouden krijgen als zij Zijn geboden zouden bewaren.

Veel mensen snijden het Woord der waarheid niet recht als zij de Bijbel bestuderen. Zij lezen dit en zelfs al is het geadresseerd aan het volk Israël en niet aan het lichaam van Christus achtten zij dit van geen belang. Zij zeggen dat ALS wij gehoorzamen wij ook geen ziektes zullen krijgen. Zij houden zich vast aan de belofte en zeggen dat wij geen ziektes zullen krijgen. Wat gebeurde er in Israëls geschiedenis? Er waren tijden dat zij gehoorzaam waren en alles ging goed. Maar er waren natuurlijk ook tijden dat zij faalden en zij werden inderdaad ziek en velen stierven.

Wat is God's belofte voor ons vandaag? Er heeft een grote verandering plaats gevonden in Gods genezingsprogramma. Toen het volk Israël in God's gunst stond ging Hij door om de gave van genezing te geven aan Zijn dienstknechten. Toen de Heere Jezus Christus op aarde was genas Hij de Israëlieten in overeenstemming met God's belofte. Toen de apostelen uitgingen hadden zij de gave van genezing om de volmaaktheid van het Koninkrijk te laten zien als God alle ziekten zal wegdoen en mensen alleen zullen sterven gedurende het 1000 jarig rijk als zij zich overgegeven hebben aan de zonde. Zij hadden het vermogen om ziekten te genezen en zelfs om mensen uit de dood op te wekken. Paulus zelf was in staat om de gave van genezing te gebruiken door de kracht van de Heilige Geest.

Eén opmerkelijke zaak zien wij in Handelingen 28:7-10:

“En hier, omtrent dezelfde plaats, had de voornaamste van het eiland, met name Publius, zijn landhoeven, die ons ontving, en drie dagen vriendelijk herbergde. En het geschiedde, dat de vader van Publius, met koorts en den roden loop bevangen zijnde, te bed lag; tot denwelken Paulus inging, en als hij gebeden had, legde hij de handen op hem, en maakte hem gezond. Als dit dan geschied was, kwamen ook tot hem de anderen, die krankheden hadden in het eiland, en werden genezen. Die ons ook eerden met veel eer, en als wij vertrekken zouden, bestelden zij ons hetgeen van node was.”

We zien hier dat Paulus in staat was om wonderlijke genezingen te doen door de kracht van God, hij deed het en het gebeurde direct. Fysieke genezingen gebeurden onmiddellijk. Handelingen 28 is belangrijk want hier komt een einde aan de overgangstijd, tussen de opzij zetting van het volk Israël en de totstandkoming van het lichaam van Christus, door de bediening van Paulus.

Paulus roept de Joden samen die het niet met hem eens konden worden in Hand.28:25-27:

“En tegen elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaderen, Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken. Want het hart dezes volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze.”

God beloofde Israël genezing, geestelijk en lichamelijk. Maar nu zegt Paulus: wat Jesaja zei is waar, jullie hebben niet verstaan, jullie hebben niet bemerkt en daarom zendt God jullie weg en wordt Zijn redding naar de heidenen gezonden, Hand.28:28:

“Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen.”

Wat heeft dit met goddelijke genezing te maken? Kort voor deze tijd was Paulus in staat om te genezen. Maar let op wat er twee jaar later gebeurd. Paulus was net aangekomen in Rome in Handelingen 28 en in 2 Timotheüs 4:20 schrijft hij, als een gevangene in Rome, “Erastus is te Korinthe gebleven; en Trofimus heb ik te Milete krank gelaten.”

We kunnen ons afvragen waarom wij hier lezen dat Paulus Trofimus ziek te Milete heeft gelaten terwijl hij een paar jaar daar voor in staat was om degene die ziek waren te genezen. Sommige mensen zullen zeggen dat Paulus in de gevangenis zat en dat hij niet naar hem toe kon gaan om hem te genezen. Dat is geen excuus, want wij lezen in het boek Handelingen dat mensen genezen werden door doeken die op hen werden gelegd die Paulus had aangeraakt. Dus als Paulus echt had willen genezen of als hij nog in staat was om dat te doen, dan had hij het wel gedaan, zelfs vanuit de gevangenis. Ook in 1 Timotheüs 5:23 lezen we:

“Drink niet langer water alleen, maar gebruik een weinig wijn, om uw maag en uw menigvuldige zwakheden.”

Opnieuw kunnen wij ons afvragen waarom Paulus hem niet gewoon geneest. Timotheüs zou zijn bediening beter kunnen vervullen als hij niet ziek zou zijn. Maar Paulus schrijft hem een eenvoudig geneesmiddel voor in plaats van hem te genezen. Wat is er in de afgelopen jaren gebeurd totdat hij 1 en 2 Timothëus schreef? Het volk Israël is compleet uit beeld geraakt. God vervult niet langer de belofte aan hen dat, als zij Hem gehoorzamen, Hij hen zal genezen. Er heeft een grote verandering plaatsgevonden.

Maar kan God vandaag niet genezen? Ja natuurlijk. God is nog steeds God. Hij kan doen wat Hij wil. Maar het feit is: God handelt overéenkomsig Zijn Woord. Hij werkt met ons zoals Hij Zich aan ons heeft geopenbaard. En in deze bedeling, terwijl God kan genezen, is het eerder uitzondering dan regel. Laten we kijken naar Paulus' voorbeeld in 1 Timotheüs 1:16. Paulus zegt dat hij het voorbeeld is voor hen die na hem zullen geloven.

2 Korinthe 12:7-8 zegt:

“En opdat ik mij door de uitnemendheid der openbaringen niet zou verheffen, zo is mij gegeven een scherpe doorn in het vlees, namelijk een engel des satans, dat hij mij met vuisten slaan zou, opdat ik mij niet zou verheffen. Hierover heb ik den Heere driemaal gebeden, opdat hij van mij zou wijken.”

Hier zien we Paulus, degene die kon genezen, die niet in staat is om zelf genezen te worden. En let op het antwoord van de Heere in 2Kor.12:9:

“En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone.”

Paulus antwoord in 2Kor.12:10:

“Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.”

Gods regel voor vandaag is dat wij onder normale omstandigheden af en toe wel eens ziek zijn.

Betekent dit dat God ons niet kan genezen als Hij dat zou willen? Nee, Hij kan ons genezen als dat Zijn doel was. Maar soms heeft Hij een hoger doel en het illustreert eenvoudig hoe God handelt in deze bedeling. Hij handelt niet zo zeer met de uiterlijke mens maar meer met de innerlijke mens. Paulus zegt dat de uitwendige mens verdorven wordt maar de inwendige wordt vernieuwd van dag tot dag (zie 2 Kor.4:16). Dit illustreert het verschil tussen het Koninkrijks programma en deze tegenwoordige boze eeuw. In het koninkrijk zullen de mensen 1000 jaar leven. Als zij ziek worden moeten zij, overéénkomstig Jakobus (geschreven aan de twaalf stammen), de oudsten roepen en zij zullen hen de handen opleggen, hen met olie zalven, voor hen bidden en zij zullen genezen worden.

Als u nooit ziek wordt of als u ziek wordt en steeds weer beter wordt, dan zult u nooit sterven! En dat is precies wat er zal gebeuren tijdens het 1000 jarig rijk, een 1000 jarige rechtvaardige regering door de Heere.

Er zullen dan mensen zijn die de bediening van genezing hebben, maar vandaag zegt Paulus, leven we in deze tegenwoordige boze eeuw. De uiterlijke mens wordt verdorven, wij zuchten in onszelf en verwachten de aanneming tot kinderen, de verlossing van ons lichaam (zie Romeinen 8:23).

Betekent dit dat we in de put moeten gaan zitten, of met een lang gezicht rond moeten lopen? Paulus zegt: *“als ik zwak ben ben ik machtig”*. Paulus bedoelt hier dat als wij zwakheden hebben en toch iets tot stand brengen voor de Heere, dat we dan naar de Heere kunnen wijzen en zeggen dat Hij het door ons heen heeft gedaan. Het zijn niet onze werken. Is dat niet wat de Heere van ons wil? Door de genade van God verkeren wij in een goede gezondheid. We moeten opletten wat we eten en waar we ons mee bezig houden. Wij moeten de Heere niet verzoeken. De Heere is genadig, maar als we ziek worden dan heeft Hij daar een doel mee in deze bedeling van genade.

Het is verbazingwekkend dat mensen zo'n moeite hebben om de waarheid te aanvaarden ook als er zulke duidelijke Bijbelse bewijzen zijn en ook als ze geen tegenbewijzen kunnen aanvoeren tegen de waarheid. Dat bewijst wel welk een sterke grip de traditie heeft op de harten en gedachten van mensen. We hebben nu al een aantal veel voorkomende vragen over de genade boodschap bekeken, maar deze laatste twee vragen worden vaak gesteld door hen die niet meer onder de genadeboodschap uit kunnen maar die toch nog wat onder voorbehoud hebben. Ze vinden het allemaal nog wat te niet-traditioneel klinken. Laat mij u herinneren aan de woorden van de Heere Jezus Christus en van de apostel Paulus.

In Mattheüs 15:1-3 werd de Heere benaderd door de farizeeërs en er staat:

“Toen kwamen tot Jezus enige Schriftgeleerden en Farizeen, die van Jeruzalem waren, zeggende: Waarom overtreden Uw discipelen de inzetting der ouden? Want zij wassen hun handen niet, wanneer zij brood zullen eten. Maar Hij, antwoordende, zeide tot hen: Waarom overtreedt ook gij het gebod Gods, door uw inzetting?”

“Matth.15:6: En gij hebt alzo Gods gebod krachteloos gemaakt door uw inzetting.”

Let wel, als u trouw wilt zijn aan de Heere zult u soms iemands tradities geweld aan moeten doen.

Maar de belangrijke vraag is: wiens tradities doet u geweld aan? Menselijke tradities of Gods Woord? Wat een belangrijke vraag! De apostel Paulus geeft ons eenzelfde waarschuwing in

Kolossenzen 2:8. De apostel is heel duidelijk en zonder omhaal zegt hij deze belangrijke Woorden:

“Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus;”.

Ja, de genade boodschap klinkt voor veel mensen niet traditioneel. Maar God heeft ons gewaarschuwd, keer op keer, om op te passen voor tradities van mensen. Laat de traditie u niet afhouden van de waarheid. Onderzoek de Schrift en zie of deze dingen zo zijn. Dat is alles wat Hij van u vraagt. Onderzoek de Schrift.

19) Wat maakt het allemaal uit, alle christenen gaan toch naar de hemel?

Ja en nee. Niet iedereen die zich christen noemt gaat naar de hemel, want u kunt uzelf noemen zoals u wilt. Maar dat betekent nog niet dat u het bent. U kunt uzelf neuroloog noemen, maar denk niet dat er iemand naar u toe zal komen als u het niet echt bent. Jammer genoeg zijn er veel mensen die zich christen noemen. Onderzoeksrapporten wijzen uit dat 50-60% van de bevolking van ons land (de USA) zichzelf christen noemt, maar dat wil nog niet zeggen dat ze dat allemaal zijn. Ja, alle ware christenen gaan naar de hemel. Prijst de Heer! Iedereen die gelooft in het volbrachte werk van Christus aan het kruis, Zijn dood, begrafenis en opstanding; zij die gewoon die pure, eenvoudige evangelie boodschap geloven zullen naar de hemel gaan. Jammer genoeg horen vele kerkgangers nooit het evangelie.

Iemand was uitgenodigd om naar een Bijbelstudie in een verpleeghuis te komen. Ze kwamen haar ophalen van haar kamer en zij zei: “Oh, wacht laat mij mijn Bijbel even pakken”. Het antwoord was: “Die heeft u niet nodig”, ze gebruiken geen Bijbel”. Waarom noemen ze het dan een Bijbelstudie? Dit illustreert tragisch genoeg wat in veel kerken gebeurt. Een voorganger vertelde eens dat hij in een bepaalde kerk ging preken en hij vroeg iemand om de Schriftlezing te doen. Zij zeiden, “Oh, mmmm, we moeten hier ergens een Bijbel hebben”. Hoeveel mensen zijn er niet die luisteren en denken dat ze Gods Woord horen terwijl het een soort Readers Digest artikel is.

Nog tragischer is dat even zoveel mensen een verdraaid of onjuist evangelie horen dat hen niet kan redden. Zij denken dat ze gered zijn, maar ze zijn het niet. En dan zijn er nog degenen die hier en daar kleine stukjes van het ware evangelie horen, maar tegen hen wordt gezegd dat ze werken moeten doen om gered te kunnen worden! Zo van: “Als u deze woorden bidt zult u gered worden. Of kom naar voren en kniel, dan zult u gered worden”.

Wat is dan het ware evangelie? Dat is het evangelie van de genade van God, dat voor het eerst geopenbaard werd aan de apostel Paulus. Wij willen u wijzen op twee dingen met betrekking tot redding. Ten eerste, wij moeten in het juiste evangelie geloven, in de juiste boodschap. Ten tweede, dit geloof moet geheel vrij zijn van werken. Dat is het evangelie in een notendop, de eenvoudige woorden, de basis bestanddelen van de evangelie boodschap. Het woord evangelie betekent gewoon goed nieuws. Een goede boodschap! De beste boodschap die u ooit heeft gehoord. Paulus zegt in 1 Korinthe 15:1-4:

“Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat;”

Wij weten dat dit rechtstreeks van de apostel der heidenen komt. Waarom zegt hij: het evangelie dat ik u verkondigd heb? Omdat anderen andere evangeliën verkondigden. Daar

waren de twaalf apostelen die een ander evangelie predikten. Het was waar, maar het was het evangelie van het Koninkrijk. Er waren anderen die een gemengd evangelie verkondigden dat misschien een element van genade maar ook een element van de koninkrijks boodschap bevatte; of dat mensen zich moesten laten dopen of iets anders uit het koninkrijks programma. En daarom zegt Paulus, hier is het evangelie dat ik jullie predik. En hij zegt:

“hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat”.

Als Paulus zegt *“in hetwelk gij ook staat”*, dan zijn wij vanaf dat punt gered. Hij zegt, “Hier staat u in Christus door het evangelie dat ik u gepredikt heb”. En dan zegt hij in vers 2 *“Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien...”*

Dit heeft veel mensen verontrust, waarom ineens zo’n **‘indien’**? “Ik dacht dat er geen indiens, en’s of maar’s meer waren. Ik dacht dat het was: geloof dit en je bent gered “. Dat is waar. Als u het evangelie gelooft dan bent u gered.

Waarom zegt hij **‘indien’**? Omdat Paulus in 1Kor.15: 2 van onze positie in Christus overgaat naar de praktische toepassing van deze geestelijke waarheid. In vers 2 gaat Paulus verder en zegt: “u bent gered, u bent verzegeld, u wordt geestelijk en fysiek bewaard doordat u steeds in gedachten houdt wat ik u verkondigd heb”.

Paulus gaat van vers 1 – onze positie, onze redding in Christus – over naar vers 2 – de praktijk van ons christelijke leven. Wat hij wil zeggen is dat u niet alleen gered bent en zekerheid in Christus heeft door het geloof in het evangelie, maar het evangelie u ook bekwaam zal maken om het christelijke leven te leven.

Waarom brengt hij dit ter sprake bij de Korinthiërs? De Korinthiërs zijn een vleeselijke groep gelovigen. Het hele boek door vertelt Paulus hen hoe zij hun redding in praktijk kunnen brengen in hun leven. Eén onderdeel daarvan is dat ze de dingen die Paulus hen geleerd heeft in gedachten moeten houden. Daarom zegt hij: “tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt.” omdat ze een valse leer toegelaten hadden die hen van het goede spoor afbracht.

Dat was het geloof dat er geen opstanding was. In 1Kor.15:17 legt hij verder uit wat hij bedoelt:

“En indien Christus niet opgewekt is, zo is uw geloof tevergeefs, zo zijt gij nog in uw zonden.”

Het is belangrijk om in de opstanding te geloven, nietwaar? Het is belangrijk voor onze redding omdat het een onderdeel is van het evangelie, maar het is ook belangrijk voor ons dagelijkse leven omdat, als u de valse leer gelooft dat er geen opstanding is, u misschien ook de volgende vreemde ideeën hebben zoals: ‘Laten we eten en drinken want morgen sterven wij. Laten we ons geen zorgen maken over wat er hierna komt want we zullen toch niet opgewekt worden’. En dat is in feite wat sommigen van deze Korinthiërs hier doen. Dus Paulus is leerstellig, maar ook erg praktisch.

Hij gaat terug naar het evangelie in vers 3. In vers 1, zegt hij: *“ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb”* en nu spreekt hij over het evangelie in vers 3 en 4:

“Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften”.

De dood, begrafenis en opstanding van Christus is in het kort het evangelie, het goede nieuws. Als we dat geloven zijn we gered. Talloos veel mensen vragen zich af waarom het evangelie zo eenvoudig is. Velen zeggen: Het kan niet zo eenvoudig zijn! Weet u wat ons antwoord is? Het was niet zo eenvoudig voor God. Het was niet eenvoudig om Zijn enige Zoon naar de aarde te sturen om als een onschuldig persoon de zonde van de wereld te dragen. Dat was niet eenvoudig. Dat was het moeilijkste wat God ooit deed. Het is eenvoudig voor ons omdat het moeilijk was voor Hem. En nu kunnen wij een eenvoudig evangelie aanbieden. Geloof het evangelie!

Wij moeten niet alleen het juiste evangelie horen, maar wij moeten het ook alleen geloven zónder werken. In Romeinen 4:5 hebben wij het antwoord op de verwarring die er is over wat wij moeten doen om gered te worden. Wij kennen verschillende mensen die enige tijd onder onze prediking zaten en later zeiden dat, toen ze Romeinen 4:5 hoorden, het hun duidelijk werd dat er geen werken nodig zijn voor onze redding.

Lees Rom.4:4:

“Nu dengene, die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld.”

Als u ergens voor gewerkt heeft en u wordt ervoor betaald dan is dat geen genade, u heeft er recht op. En dat is wat Paulus hier duidelijk wil maken. Hij zegt: als uw redding uit genade is, u er geen werksysteem op na kunt houden want dan is het geen genade meer.

“Rom.4:5: Doch dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid.”

Dat is genade! Als u niet gewerkt heeft en u wordt er toch voor betaald, dan is dat een gift. Dat is genade! Paulus zegt dat u zo wordt gerechtvaardigd. *“Wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid.”*

Dit is het antwoord aan velen die zeggen: “Oh, ik geloof al jaren dat Christus stierf voor mijn zonden, begraven werd en is opgestaan. Daar ben ik mee opgegroeid. Dat hoor ik elke week in de kerk. Maar zo lang zij ook maar iets toevoegen aan het geloof voor hun redding dan is dat niet wat God van hen vraagt. Het is uit genade, door het geloof, zonder de werken. Zullen allen die zichzelf christen noemen in de hemel zijn? Jammer genoeg niet. Zullen al degenen die het evangelie geloofd hebben in de hemel zijn? Prijst de Heer, ja. Daarom is het goed nieuws.

We gaan verder met onze vraag en velen zullen vragen: moeten we dan geen goede werken doen? Wordt er niet van ons verwacht dat we goede werken doen? Natuurlijk moeten we goede werken doen! Velen hebben het idee dat wij genade benadrukken en geen werken. Dat wij met de benen omhoog zitten en het rustig aandoen, doen wat wij willen, doen wat we leuk vinden. Is dat Gods bedoeling? Natuurlijk niet. De reden waarom God ons in feite heeft gered is opdat wij goede werken KUNNEN doen.

Efeze 2:8-10 zegt:

“Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; Niet uit de werken, opdat niemand roeme. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.”

Span het paard niet achter de wagen. Wij zijn Zijn maaksel. Dit is in het Grieks een heel mooi

woord – poiema – dat gedicht betekent. Wij zijn God's gedicht, een mooie schepping. Hij gebruikt dit woord nog een keer in Romeinen 1:20 als Hij spreekt over het feit dat wij, vanuit de schepping, geen verontschuldiging hebben en het woord "poiema" is vertaald als "uit de schepselen". Dat beschrijft inderdaad wat God gedaan heeft met ons. Hij zegt dat wij geschapen zijn in Christus Jezus. Wij zijn in fysieke zin tot aanzien geroepen toen wij ontvangen zijn en daarna groeien wij op tot volwassenheid. Maar wij zijn opnieuw geschapen toen wij gered werden.

Daarom zegt Paulus in 2 Korinthe 5:17:

"Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden."

Realiseert u zich dat God een nieuw scheppend werk doet in uw leven als u gered wordt? U bent een nieuwe schepping. U bent Zijn gedicht.

TOTDAT GOD ONS NIEUW HEEFT GEMAAKT ZIJN WIJ NIET IN STAAT OM GOEDE WERKEN TE DOEN.

Alle zogenaamde goede werken die wij doen voor onze redding, zijn vodden in God's ogen. Dat is één van de tragedies in de levens van mensen van vandaag. Zij denken dat zij goede werken doen, maar in feite zijn hun werken als een wegwerpelijk kleed (zie Jesaja 64:6). Onze goede werken NA onze redding zijn onderdeel van God's voorbestemde plan voor gelovigen.

Stap één: Geloof het evangelie en wordt gered. Stap twee: Doe goede werken door de genade van God.

Wij zien deze waarheid benadrukt in duidelijke termen in Titus. Titus was een voorganger op Kreta. Kreta had de reputatie van een beetje slordig te zijn en zoals Paulus zegt in hoofdstuk 1:12:

"leugenachtig, kwade beesten, luie buiken."

En Paulus instrueert Titus om hen te onderwijzen. Let op in Titus 2:14:

"Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken."

"Titus 3:8: Dit is een getrouw woord, en deze dingen wil ik, dat gij ernstelijk bevestigt, opdat degenen, die aan God geloven, zorg dragen, om goede werken voor te staan; deze dingen zijn het, die goed en nuttig zijn den mensen."

Dit zijn instructies voor de leraar, Paulus zegt tegen Titus, bevestig deze dingen steeds opnieuw. Het lijkt of hij in herhalingen valt, waarom moet hij dat steeds zeggen? **De Heere kent onze neiging om te verslappen als het gaat om goede werken.** Hij weet dat wij er steeds aan herinnerd moeten worden om, als gelovigen, goede werken te doen. En opnieuw is Paulus erg duidelijk dat hij het hier niet heeft over onze redding. Hij spreekt hier over wat wij doen nadat wij gered zijn. *"En deze dingen wil ik dat gij ernstelijk bevestigt"*, zegt Paulus.

Wat betekent het om goede werken te doen? Iemand heeft het zo geïllustreerd: Laten we zeggen dat er in uw straat aan de overkant een ouder echtpaar woont en op een dag komt hun zoon, die erg rijk is, naar uw huis toe. Hij woont in een andere provincie en hij zegt tegen u: “Vader en moeder worden een dagje ouder, ze kunnen nog op zichzelf wonen, maar het wordt wel moeilijker, ik wil u iets vragen. Ik zou het fijn vinden als u hen een beetje in de gaten wilt houden. Als u merkt dat vader moeite heeft met de grasmaaier, help hem dan met starten. Misschien kunt u de oprijlaan een keer maaien in de zomer. En in de winter, zij rijden nog auto, als er te veel sneeuw ligt, wilt u dan het pad schoonvegen? Ik vraag u niet om dit full time te doen. Ik vraag u niet om uw baan op te geven. Ik zou het fijn vinden als u ze een beetje in de gaten hield. Misschien wilt u eens een keertje binnenlopen en een praatje maken. En als u dit zou willen doen dan ben ik bereid om u 50.000 dollar per jaar te betalen”. Is dit niet hetgeen God van ons vraagt? Gewoon de christen zijn die we horen te zijn. Ik zal u belonen, zegt God. Ik zal u belonen op Mijn tijd. Zou u die goede persoon willen zijn voor 50.000 dollar per jaar? Zou u het willen proberen? Zou u zo iemand willen zijn voor de Heere?

Kunnen wij geen goede werken doen vanuit de goedheid van ons hart, omdat ons hart is vernieuwd door de Heilige Geest? Kunnen wij goed doen, een goed woord wisselen met mensen, het evangelie delen met mensen, hier en daar helpen? Kunnen wij niet gewoon een getuigenis zijn zoals God het wil? Omdat wij de Heere kennen? Zo had Paulus het in gedachten. Laten wij deze dingen ernstig bevestigen.

20) Als dit allemaal waar is, waarom zijn er dan niet meer kerken die dit leren?

Het antwoord op deze vraag is één van de verdrietigste verhalen in de menselijke geschiedenis. De duivel haat het geheimenis dat is geopenbaard aan Paulus. Hij haat het met volle overgave. Waarom? Omdat het **ten eerste** redding biedt aan iedereen door eenvoudig te geloven in het evangelie. Wat had God meer kunnen doen? Hoe zou Hij het nog makkelijker kunnen maken? De genade boodschap vertelt mensen deze geweldige waarheid.

Ten tweede, de reden waarom satan het haat is omdat het de gelovige in de positie plaatst die hij voor zichzelf wilde hebben. Hij wilde in de hemelen zijn en daar de heerser zijn. Door de genade van God is dit wat God de leden van het lichaam van Christus aanbiedt. Zij, die met Hem zullen lijden, zullen met Hem heersen! (zie 2 Timotheüs 2:12)

Daarom begon satan, toen God deze boodschap aan Paulus had geopenbaard, hier direct tegen te strijden. Laten we hier wat voorbeelden van geven. In 1 Tessalonicenzen 2:16-18 verwijst Paulus naar de Joden in zijn dagen, de ongelovige Joden en hij zegt:

“En verhinderen ons te spreken tot de heidenen, dat zij zalig mochten worden; opdat zij te allen tijd hun zonden vervullen zouden. En de toorn is over hen gekomen tot het einde. Maar wij, broeders, van u beroofd geweest zijnde voor een kleine wijle tijds, naar het aangezicht, niet naar het hart, hebben ons te overvloediger benaarstigd, om uw aangezicht te zien, met grote begeerte. Daarom hebben wij tot u willen komen (immers ik Paulus) eenmaal en andermaal, maar de satanas heeft ons belet.”

Ziet u, satan wist dat Paulus de boodschap had voor vandaag, daarom probeerde hij hem tegen te werken. Jammer genoeg begonnen de mensen uit Paulus zijn dagen zich af te keren van de boodschap die hij predikte, zelfs toen hij nog leefde. Als dat het enige zou zijn..., maar halverwege waren er ook mensen die stopten met het te geloven. Kunnen we ergens in de Schrift terugvinden waar dit is begonnen?

We lezen dit in 2 Timotheüs 1:15:

“Gij weet dit, dat allen, die in Azie zijn, zich van mij afgewend hebben; onder dewelke is Fygellus en Hermogenes.”

U kunt zeggen: Nou en? Er waren toch niet zoveel gelovigen in Azië? Ze waren er toen Paulus er was. Er waren gemeenten in overvloed. Er waren veel gelovigen, genadegelovigen, in Azië. En toch moet Paulus aan het eind van zijn leven droevig schrijven, *“dat allen die in Azië zijn zich van mij afgewend hebben”*.

Waar verwijst Paulus naar? Wilden ze niet bij hem blijven toen hij gevangen was? Dat ook, maar er is meer dan dat. Waar sprak Paulus zojuist over in de context? Lees in 2Tim.1:11-13:

“Waar toe ik gesteld ben een prediker, en een apostel, en een leraar der heidenen; Om welke oorzaak ik ook deze dingen lijde, maar word niet beschaamd; want ik weet, Wien ik geloofd heb, en ik ben verzekerd, dat Hij machtig is, mijn pand, bij Hem weggelegd, (Letterlijk in het Grieks “dat wat mij was toevertrouwd”) te bewaren tot dien dag. Houd het voorbeeld der gezonde woorden, die gij van mij gehoord hebt, in geloof en liefde, die in Christus Jezus is.”

Paulus zegt tegen Timotheüs, de dingen die ik jou geleerd heb, de gezonde woorden die je van mij gehoord hebt, houdt die vast. Allen uit Azië hebben zich van mij afgekeerd. Hij spreekt over het evangelie van genade.

“2 Timotheüs 4:10 “Want Demas heeft mij verlaten, hebbende de tegenwoordige wereld liefgekregen, en is naar Thessalonica gereisd; Krescens naar Galatie, Titus naar Dalmatie.”

Dank God, door Zijn genade is de aparte boodschap van Paulus opnieuw ontdekt en met Gods hulp hebben wij de verantwoordelijkheid om deze boodschap te verspreiden en aan onze kinderen te leren zodat het niet opnieuw zoek raakt. Daarom moeten wij doorgaan met het benadrukken om de Bijbel te bestuderen op Gods manier, 2 Timotheüs 2:15 “die het Woord der waarheid recht snijdt.”

Een aantal jaren geleden hadden wij een bezoeker in onze gemeente voor 2 a 3 weken, en toen wij hem daarna een keer opzochten zei hij: “Wij hebben uw gemeente een paar weken bezocht en het is ons opgevallen dat u elke week sprak over het recht snijden van het woord der waarheid. Is dat het thema voor dit jaar of zoiets? “. Wij antwoorden: “Nee, dat is ons thema tot de Heere terugkomt!”. Hij ergerde er zich aan dat wij de sleutel om de Bijbel te kunnen bestuderen benadrukten zoals staat in 2 Timotheüs 2:15. Door de genade van God moeten wij doorgaan om het Woord der waarheid recht te snijden en blijven staan voor het evangelie van de Genade van God.

Bedenk daarom steeds:

“Ef. 6:10 Voorts, mijn broeders, wordt krachtig in den Heere, en in de sterkte Zijner macht.

11 Doet aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt staan tegen de listige omléidingen des duivels.

12 Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.

13 Daarom neemt aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt wederstaan in den bozen dag, en alles verricht hebbende, staande blijven.

14 Staat dan, uw lenden omgord hebbende met de waarheid, en aangedaan hebbende het borstwapen der gerechtigheid;

15 En de voeten geschoeid hebbende met bereidheid van het Evangelie des vredes;

16 Bovenal aangenomen hebbende het schild des geloofs, met hetwelk gij al de vurige pijlen des bozen zult kunnen uitblussen.

17 En neemt den helm der zaligheid, en het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord.

18 Met alle bidding en smeking, biddende te allen tijd in den Geest, en tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid en smeking voor al de heiligen;